

2024/1787

15.7.2024

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2024/1787

ze dne 13. června 2024

o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Metan je po oxidu uhličitém (CO₂) druhým nejvýznamnějším skleníkovým plynem z pohledu celkového působení na změnu klimatu a současné oteplování klimatu zapříčiňuje přibližně ze třetiny. Množství metanu v atmosféře za posledních deset let prudce vzrostlo.
- (2) Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), zřízený v rámci Organizace spojených národů (OSN), zveřejnil ve své šesté hodnotící zprávě zjištění, že za účelem omezení globálního oteplování na 1,5 °C je zapotřebí do roku 2030 výrazně snížit antropogenní emise metanu. Z této zprávy vyplývá, že ačkoli metan setrvává v atmosféře v průměru kratší dobu (10 až 12 let) než CO₂, jehož průměrná doba setrvání v atmosféře činí stovky let, skleníkový účinek metanu ve dvacetiletém časovém horizontu je více než 80krát významnější než účinek CO₂. Zejména se ve zprávě uvádí, že podle IPCC má metan ve stoletém časovém horizontu 29,8krát vyšší potenciál globálního oteplování než CO₂ a ve dvacetiletém časovém horizontu je 82,5krát účinnější.
- (3) Ze zprávy o kvalitě ovzduší v Evropě – 2020 vypracované Evropskou agenturou pro životní prostředí vyplývá, že metan je plyný prekursor, který přispívá k tvorbě přízemního ozonu a ke znečištění ovzduší. Řešení problematiky emisí metanu by se netýkalo pouze životního prostředí a klimatu, ale rovněž by zlepšilo ochranu lidského zdraví.
- (4) Podle nedávných odhadů Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) a Koalice pro klima a čisté ovzduší by snížení emisí metanu o 45 % do roku 2030 na základě dostupných cílených opatření a dodatečných opatření v souladu s cíli OSN v oblasti udržitelného rozvoje mohlo do roku 2045 zabránit nárůstu globálního oteplování o 0,3 °C.
- (5) Podle internetové datové služby „World Energy Balances“ Mezinárodní energetické agentury je Unie největším světovým dovozcem energie z fosilních zdrojů, a jako taková významně přispívá k celosvětovým emisím metanu.
- (6) Zelená dohoda pro Evropu je kombinací komplexního souboru vzájemně se posilujících opatření a iniciativ zaměřených na dosažení klimatické neutrality v Unii nejpozději do roku 2050. Ve sdělení ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu Komise uvedla, že dekarbonizace odvětví zemního plynu bude usnadněna mimo jiné

⁽¹⁾ Úř. věst. C 323, 26.8.2022, s. 101.

⁽²⁾ Úř. věst. C 498, 30.12.2022, s. 83.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2024.

řešením otázky emisí metanu souvisejících s energetikou. V říjnu 2020 přijala Komise strategii EU ke snížení emisí metanu (dále jen „strategie pro metan“), která stanoví opatření ke snížení emisí metanu v Unii včetně odvětví energetiky a též na celosvětové úrovni. V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁽⁴⁾ se stanoví cíl dosáhnout nejpozději do roku 2050 v celém hospodářství klimatické neutrality a stanoví se závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 domácího snížení čistých emisí skleníkových plynů (emisí po odečtení pohlcení) nejméně o 55 % pod úroveň roku 1990. Z posouzení dopadů připojeného k návrhu tohoto nařízení vyplývá, že podle předpokladů učiněných na základě upřednostňovaného řešení v souvislosti s legislativním návrhem týkajícím se metanu a ve spojení s předpoklady týkajícími se legislativního balíčku „Fit for 55“ lze 77 % všech emisí metanu očekávaných pro rok 2030, které souvisejí s ropou, plynem a uhlím, ze sociálního a environmentálního hlediska nákladově efektivním způsobem snížit. To by přispělo k omezení globálního oteplování na 1,5 °C a EU by tak mohla účinně převzít vedoucí úlohu v boji proti emisím metanu a v posilování své energetické bezpečnosti.

- (7) Emise metanu jsou zahrnuty do oblasti působnosti cílů Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030 stanovených v nařízení (EU) 2021/1119 a závazných vnitrostátních cílů snižování emisí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842⁽⁵⁾. V současné době však neexistuje žádný právní rámec Unie, který by stanovil konkrétní opatření ke snížení antropogenních emisí metanu v odvětví energetiky. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU⁽⁶⁾ se navíc sice vztahuje na emise metanu z rafinace minerálních olejů a plynů, avšak nezahrnuje emise metanu z jiných činností v odvětví energetiky.
- (8) V této souvislosti by se toto nařízení mělo vztahovat na snižování emisí metanu z těžebního průzkumu a produkce ropy a fosilního plynu, z neaktivních vrtů, dočasně odstavených vrtů a trvale zlikvidovaných vrtů, ze sběru a zpracování fosilního plynu, přepravy plynu, distribuce a podzemního uskladňování, jakož i ze zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG). Toto nařízení by se mělo vztahovat rovněž na aktivní hlubinné uhelné doly a povrchové uhelné doly a uzavřené nebo opuštěné hlubinné uhelné doly.
- (9) Pravidla pro přesné měření, monitorování, vykazování a ověřování emisí metanu v ropném, plynárenském a uhelném průmyslu, jakož i pro snižování těchto emisí, mimo jiné prostřednictvím kontrol ke zjišťování úniků a opravě netěsností (LDAR) a omezení vypouštění a flérování by měla být upravena vhodným právním rámcem Unie, přičemž je třeba zajistit ochranu pracovníků před emisemi metanu. Uvedená pravidla stanovená v tomto nařízení by měla zvýšit transparentnost, pokud jde o dovoz energie z fosilních zdrojů do Unie, a přispívat k širšímu využívání řešení pro zmírňování emisí metanu na celém světě. Pro potenciál globálního oteplování by měl být použit časový horizont 20 let a 100 let.
- (10) Dodržování povinností podle tohoto nařízení bude pravděpodobně vyžadovat investice ze strany regulovaných subjektů a náklady spojené s těmito investicemi by měly být zohledněny při stanovování sazeb s výhradou zásad efektivnosti. Nezbytné náklady by neměly vést k nepřiměřené finanční zátěži pro koncové uživatele a spotřebitele.
- (11) Každý členský stát by měl určit alespoň jeden příslušný orgán, který bude dohlížet nad tím, aby provozovatelé, podniky, provozovatelé dolů a dovozci účinně dodržovali povinnosti stanovené v tomto nařízení, a měl by o určení příslušného orgánu a jakýchkoli jeho změnách informovat Komisi. Těmto příslušným orgánům by měly být poskytnuty dostatečné finanční a lidské zdroje a měly by přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto nařízením v souladu s úkoly, které jim byly konkrétně svěřeny. Příslušné orgány by měly zřídit kontaktní místo. Vzhledem k přeshraniční povaze činností v odvětví energetiky a emisí metanu by příslušné orgány měly spolupracovat mezi sebou a zároveň s Komisí. V té souvislosti by Komise a příslušné orgány měly vytvořit síť veřejných orgánů uplatňujících toto nařízení s cílem podpořit úzkou spolupráci, přijmout nezbytná opatření pro výměnu informací a osvědčených postupů a umožnit konzultace.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (12) Za účelem zajištění hladkého a účinného provádění tohoto nařízení by Komise měla podporovat členské státy prostřednictvím Nástroje pro technickou podporu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240⁽⁷⁾ poskytujícího individuálně přizpůsobené technické odborné znalosti pro navrhování a provádění reforem, včetně reforem podporujících snižování emisí metanu v odvětví energetiky. Uvedená technická podpora by mohla například zahrnovat posílení správní kapacity, harmonizaci legislativních rámců a sdílení příslušných osvědčených postupů.
- (13) Aby bylo zajištěno plnění úkolů příslušnými orgány, měli by provozovatelé, podniky, provozovatelé dolů a dovozci poskytovat těmto orgánům veškerou potřebnou pomoc. Kromě toho by provozovatelé podniky, provozovatelé dolů a dovozci měli přijmout veškerá nezbytná opatření určená příslušnými orgány ve lhůtě stanovené těmito orgány nebo v jakékoli jiné lhůtě dohodnuté s příslušnými orgány.
- (14) Jedním z hlavních mechanismů, které mají příslušné orgány k dispozici, by měly být inspekce, a to včetně kontroly dokumentace a záznamů, měření emisí a kontrol na místě. Inspekce by měly probíhat pravidelně na základě posouzení rizik, jako jsou například environmentální rizika spojená s každou lokalitou, provedeného příslušnými orgány. Příslušné orgány by měly zohlednit zavedené kontrolní mechanismy a osvědčené postupy, které mají k dispozici. Kromě toho by měly být prováděny inspekce s cílem prošetřit odůvodněné stížnosti a případy nedodržování předpisů a zajistit, aby opravy nebo výměny komponent a mitigační opatření byly prováděny v souladu s tímto nařízením, jakož i s cílem pravidelně ověřovat dodržování tohoto nařízení dovozci. Pokud příslušné orgány zjistí závažné porušení tohoto nařízení, měly by vydat oznámení o nápravných opatřeních, která má provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce přijmout. Alternativně by měly příslušné orgány mít možnost rozhodnout, že provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozci uloží, aby jim předložili ke schválení soubor nápravných opatření k řešení případných porušení. Příslušné orgány by také měly uchovávat záznamy o provedených kontrolách a příslušné informace by měly být zveřejněny v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽⁸⁾.
- (15) Aby bylo možné určit závažnost porušení tohoto nařízení, měly by příslušné orgány zvážit škody na životním prostředí a dopad na bezpečnost a zdraví lidí, jakož i pravděpodobnost, že dané porušení významně ovlivní spolehlivost a robustnost údajů v rámci povinností týkajících se monitorování a vykazování podle tohoto nařízení.
- (16) S ohledem na blízkost některých zdrojů emisí metanu k městským nebo obytným oblastem a na jejich dopad na zdraví, životní prostředí a klima by fyzické nebo právnické osoby měly mít možnost podat příslušným orgánům řádně odůvodněné stížnosti na možná porušení tohoto nařízení. V této souvislosti by mělo být možné využívat portál evropské e-justice k poskytování relevantních informací, které zpřístupní členské státy, zejména kontaktních údajů příslušných orgánů, nejdůležitějších kroků postupu vyřizování stížností, jakož i práv a základních pravidel, která je třeba dodržovat. Příslušné orgány by měli stěžovatele průběžně informovat o příslušném řízení a přijatých rozhodnutích a stěžovatelé by měli obdržet konečné rozhodnutí v přiměřené lhůtě po podání stížnosti.
- (17) Spolehlivý rámec pro ověřování zlepšuje důvěryhodnost vykazovaných údajů. Míra podrobnosti a velká technická složitost měření emisí metanu navíc vyžaduje řádné ověřování údajů o emisích metanu vykázaných provozovateli, podniky, provozovateli dolů a dovozci. Třebaže ověřování samotným provozovatelem je možné, ověřování třetí stranou zajišťuje větší nezávislost a transparentnost. Kromě toho umožňuje vytvořit harmonizovaný soubor kompetencí a úrovně odborných znalostí, které nemusí být dostupné všem veřejným subjektům. Ověřovatelé by měli být akreditováni akreditačními orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽⁹⁾, nebo jinak zmocnění způsobem srovnatelným s nařízením (ES) č. 765/2008. Nezávislí ověřovatelé by proto měli zajistit, aby výkazy emisí vypracované provozovateli, podniky, provozovateli dolů a dovozci byly správné a v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Ověřovací činnosti by měly být sladěny s příslušnými evropskými nebo jinými mezinárodními normami a metodikami pro ověřovatele a jejich činnosti a měly by náležitě zohledňovat povahu ověřovaných činností. Příslušní ověřovatelé by měli přezkoumat údaje ve

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240 ze dne 10. února 2021, kterým se zřizuje nástroj pro technickou podporu (Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

výkazech emisí, aby posoudili spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost údajů. Aby byla zajištěna přesnost údajů, měli by ověřovatelé v příslušných případech provádět ohlášené a neohlášené kontroly na místě. Ověřovatelé by neměli mít vazbu na příslušné orgány a měli by být nezávislí na provozovateli, podnicích, provozovateli dolů a dovozci, kteří by jim měli poskytovat veškerou součinnost nezbytnou k umožnění nebo usnadnění ověřovacích činností, zejména pokud jde o přístup do prostor a předkládání dokumentace nebo záznamů.

- (18) Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí podle tohoto nařízení by Komise, příslušné orgány a ověřovatelé měli vzít v úvahu informace zpřístupněné na mezinárodní úrovni, například Mezinárodním střediskem pro sledování emisí metanu (dále jen „středisko IMEO“), zejména pokud jde o metodiky agregace a analýzy údajů a ověřování metodik a statistických procesů používaných provozovateli, podniky, provozovateli dolů a dovozci za účelem kvantifikace jejich vykazovaných údajů o emisích. Referenční kritéria v tomto ohledu mohou zahrnovat rámce pro vykazování, dokumenty týkající se technických pokynů a vzory výkazů Partnerství pro metan v odvětví ropy a zemního plynu (OGMP).
- (19) Středisko IMEO bylo Uníí zřízeno v říjnu 2020 v rámci partnerství s programem UNEP, Koalicí pro klima a čisté ovzduší (koalice CCAC) a Mezinárodní energetickou agenturou a bylo představeno na summitu skupiny G20 v říjnu 2021. Toto středisko bylo pověřeno shromažďováním, sladčováním, ověřováním a zveřejňováním údajů o antropogenních emisích metanu na globální úrovni. Středisko IMEO by mohlo hrát úlohu při identifikaci producentů extrémně vysokých emisí prostřednictvím systému včasného odhalování rizik a varování.
- (20) Jako smluvní strana Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC)⁽¹⁰⁾ a Pařížské dohody přijaté podle této rámcové úmluvy⁽¹¹⁾ (dále jen „Pařížská úmluva“) je Unie povinna každoročně předkládat zprávu o inventuře antropogenních emisí skleníkových plynů, kterou tvoří souhrn národních inventur skleníkových plynů členských států a připravuje se za použití metodik osvědčených postupů přijatých IPCC.
- (21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999⁽¹²⁾ vyžaduje, aby členské státy Komisi vykazovaly údaje z inventury skleníkových plynů a vlastní vnitrostátní odhady. Podle uvedeného nařízení mají být výkazy předávány podle pokynů UNFCCC pro vykazování a často jsou založeny spíše na standardních emisních faktorech než na přímých měřeních na úrovni zdroje, z čehož lze usuzovat na nejasnosti ohledně původu, četnosti a rozsahu emisí.
- (22) Údaje o jednotlivých zemích vykazované podle ustanovení UNFCCC o vykazování se předkládají sekretariátu UNFCCC podle různých úrovní vykazování v souladu s pokyny IPCC. IPCC v té souvislosti obecně navrhuje metody vyšší úrovně pro ty zdroje emisí, které mají významný vliv na celkovou inventuru skleníkových plynů v dané zemi co do absolutní úrovně, trendu nebo nejistoty.
- (23) Úroveň představuje stupeň metodické složitosti. K dispozici jsou tři úrovně. Metody úrovně 1 obvykle používají standardní emisní faktory IPCC a vyžadují nejzákladnější a nejméně podrobné údaje o činnosti. Vyšší úrovně obvykle používají propracovanější metody a emisní faktory pro daný zdroj, technologie, regiony nebo jednotlivé země, které jsou často založeny na měřeních a obvykle vyžadují podrobnější údaje o činnosti. Úroveň 2 konkrétně vyžaduje, aby se místo standardního nastavení používaly emisní faktory specifické pro jednotlivé země, a úroveň 3 vyžaduje údaje o jednotlivých zařízeních nebo měření z nich a zahrnuje na úrovni jednotlivých zařízení přísné posouzení zdola nahoru podle typu zdroje. IPCC ve svém upřesnění k pokynům IPCC z roku 2006 týkajícím se národních inventur skleníkových plynů, které bylo vypracováno v roce 2019, uvedl, že zvýšením úrovně ze stupně 1 na stupeň 3 se zvyšuje jistota měření emisí souvisejících s metanem.
- (24) Členské státy mají různé postupy, pokud jde o úroveň, na níž sekretariátu UNFCCC vykazují své emise metanu související s energetikou. Vykazování na úrovni 2 u velkých zdrojů emisí je v souladu s pokyny IPCC pro vykazování, neboť úroveň 2 je považována za metodu s vyšší úrovní. V několika členských státech je stále velmi běžné vykazování emisí metanu z uhlí, plynu a ropy na úrovni 1, což je nejnižší úroveň. V důsledku toho se metodiky odhadování a vykazování emisí metanu souvisejících s energetikou v jednotlivých členských státech liší.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 13.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (25) V současné době zůstávají v mnoha zemích hlavním postupem pro kvantifikaci a zmírňování emisí metanu dobrovolné iniciativy v režii daného odvětví. Klíčovou iniciativou v režii odvětví energetiky je partnerství OGMP, dobrovolná iniciativa pro měření a vykazování emisí metanu, kterou v roce 2014 vytvořily program UNEP a koalice CCAC, v jejichž radě je zastoupena Komise. Partnerství OGMP se zaměřuje na určování osvědčených postupů s cílem zlepšit dostupnost informací o kvantifikaci a řízení emisí metanu z celého světa a podporovat mitigační opatření ke snižování emisí metanu. Práce v rámci partnerství OGMP na vypracování norem a metodik zahrnuje součinnost vlád, občanské společnosti a podniků. Dosud se členy partnerství OGMP 2.0 vytvořeného v rámci programu UNEP stalo více než 115 společností se zařízeními ve více než 60 zemích na pěti kontinentech, které představují více než 35 % světové produkce ropy a plynu a více než 70 % toků LNG. Rámec OGMP 2.0 představuje nejnovější verzi dynamické normy pro emise metanu a může poskytnout vhodný základ normy pro emise metanu vycházející ze spolehlivých vědeckých norem.
- (26) V té souvislosti je nezbytné zlepšit měření emisí metanu a kvalitu vykazovaných údajů, včetně údajů o hlavních zdrojích emisí metanu spojených s energií vyráběnou a spotřebovávanou v Unii. Kromě toho by měla být zajištěna dostupnost údajů na úrovni zdroje a robustní kvantifikace emisí metanu, čímž se zvýší spolehlivost vykazování, jakož i oblast působnosti vhodných mitigačních opatření.
- (27) Mají-li být kvantifikace a vykazování účinné, měly by mít provozovatelé a podniky povinnost kvantifikovat a vykazovat emise metanu podle zdroje a zpřístupňovat souhrnné údaje členským státům, aby mohly zlepšit přesnost svých inventářů a výkazů. Kromě toho je nezbytné vykazované údaje účinně ověřovat. Za účelem minimalizace administrativní zátěže pro provozovatele a podniky by se vykazování mělo provádět jednou ročně.
- (28) Toto nařízení, které vychází z relevantních částí rámce OGMP 2.0, přispívá ke shromažďování spolehlivých a robustních údajů, které by tvořily dostatečný základ pro monitorování emisí metanu, a v případě potřeby k přijetí dodatečných opatření k dalšímu omezení jeho emisí.
- (29) Rámec OGMP 2.0 má pět úrovní vykazování. Vykazování na úrovni zdroje začíná na úrovni 3, která je považována za srovnatelnou s úrovní 3 podle UNFCCC. Umožňuje použití obecných emisních faktorů. Vykazování úrovně 4 podle rámce OGMP 2.0 vyžaduje přímé měření emisí metanu na úrovni zdroje a umožňuje použití specifických emisních faktorů. Vykazování úrovně 5 rámce OGMP 2.0 vyžaduje kromě přímého měření emisí metanu na úrovni zdroje rovněž doplňková měření na úrovni lokality. Kromě toho rámec OGMP 2.0 vyžaduje, aby společnosti předávaly výkazy o přímém měření emisí metanu do tří let od vstupu do OGMP 2.0 pro provozovaná zařízení a do pěti let pro neprovozovaná zařízení. Měly by být stanoveny lhůty, během nichž mají provozovatelé a podniky předávat výkazy požadované podle tohoto nařízení, a to na základě přístupu uplatňovaného v rámci OGMP 2.0, pokud jde o vykazování na úrovni zdroje, a s přihlédnutím ke skutečnosti, že velký počet společností v Unii se k rámci OGMP 2.0 již připojil. Kromě kvantifikace na úrovni zdroje umožňuje kvantifikace na úrovni lokality posouzení, ověřování a sladění odhadů na úrovni zdroje agregovaných podle jednotlivých lokalit, čímž se zvyšuje důvěryhodnost vykazovaných emisí. Podobně jako v případě rámce OGMP 2.0 by měla být vyžadována měření na úrovni lokality s cílem sladit měření na úrovni zdroje.
- (30) Podle údajů z inventury skleníkových plynů v Unii, která vychází z národních inventur skleníkových plynů předložených v souladu s nařízením (EU) 2018/1999, je více než polovina všech přímých emisí metanu v odvětví energetiky způsobena nezamýšleným uvolňováním metanu do atmosféry. V případě ropy a plynu představují tyto nezamýšlené emise největší podíl emisí metanu.
- (31) Nezamýšlené úniky metanu do atmosféry mohou nastat během hloubení vrtu a těžby, jakož i během zpracování, uskladňování, přepravy a distribuce plynu koncovým odběratelům. K těmto únikům může docházet i v neaktivních vrtech, dočasně odstavených vrtech nebo trvale zlikvidovaných vrtech. Některé emise metanu mohou být způsobeny nedokonalostí nebo běžným opotřebením technických komponent, jako jsou spoje, příruby a ventily, nebo poškozením komponent, například v případě nehod. Netěsnosti stěn tlakového zařízení může být způsobena rovněž korozí.
- (32) Za účelem snížení emisí metanu by provozovatelé měli přijmout veškerá přiměřená mitigační opatření s cílem minimalizovat emise metanu při provozu zařízení.

- (33) Konkrétněji se emise metanu z úniků nejčastěji snižují prostřednictvím kontrol LDAR, které se provádějí nejprve za účelem zjištění úniků a následné opravy netěsností nebo výměny netěsnících komponent. Provozovatelé by proto měli provádět pravidelné kontroly LDAR, včetně kontrol komponent vypouštějících metan za účelem odhalení nefunkčního zařízení.
- (34) Za tím účelem by měl být zaveden harmonizovaný přístup k zajištění rovných podmínek pro všechny provozovatele v Unii. Tento přístup by měl zahrnovat minimální požadavky na kontroly LDAR a zároveň ponechat členským státům a provozovatelům odpovídající míru flexibility. Tato flexibilita je nezbytná pro umožnění inovací a vývoje nových komponent, nové technologie LDAR a nových metod zjišťování, čímž se zabrání závislosti na určité technologii na úkor ochrany životního prostředí. Nadále se objevují nové technologie a metody LDAR a členské státy by měly v tomto odvětví podporovat inovace, aby bylo možné používat nejméně emitující a rovněž přesné a účinné komponenty, technologie LDAR a detekční metody.
- (35) Povinnosti týkající se kontrol LDAR by měly odrážet osvědčené postupy. Kontroly LDAR by měly být primárně zaměřeny spíše na co nejrychlejší zjištění a odstranění úniků prostřednictvím opravy nebo výměny netěsných komponent, než na jejich kvantifikaci a oblasti s vyšším rizikem úniků by měly být kontrolovány častěji. Určení četnosti těchto kontrol a rozhodnutí ohledně opravy nebo nahrazení komponent by se mělo řídit nejen potřebou opravit nebo nahradit komponenty, z nichž metan uniká nad prahovou hodnotu emisí metanu, ale také provozními aspekty s přihlédnutím k bezpečnostním rizikům. Pokud je tedy zjištěno vyšší bezpečnostní riziko nebo vyšší riziko emisí metanu, měly by mít příslušné orgány možnost doporučit u příslušných komponent častější kontroly LDAR nebo nahrazení komponent technologií, která je k únikům méně náchylná. Všechny úniky bez ohledu na velikost by měly být prověřeny a zkontrolovány, neboť malé netěsnosti se mohou zvětšovat. Po opravě netěsností by mělo následovat potvrzení, že byla účinná. Aby bylo možné používat nové nebo pokročilejší komponenty nebo nové technologie zjišťování emisí metanu, měla by být specifikována velikost úniku metanu, při jejímž dosažení či překročení je nutná oprava, přičemž provozovatelům by měla být umožněna volba detekčního zařízení. Je-li to vhodné, měly by být v rámci kontrol LDAR použity detekční technologie, jako je nepřetržité monitorování, pokud splňují požadavky tohoto nařízení na pokročilé detekční technologie. Nejvýkonnější provozovatelé produkující nebo zpracovávající ropu nebo zemní plyn by měli mít možnost uplatňovat různé četnosti kontrol LDAR, jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto nařízení a s výhradou schválení příslušnými orgány.
- (36) Kontroly LDAR by se měly provádět za použití vhodných dostupných technologií a detekčních technik ke zjištění úniků: na úrovni, která se co nejvíce blíží každému jednotlivému potenciálnímu zdroji emisí u nadzemních komponent a komponent nacházejících se nad hladinou moře; v prvním kroku na rozhraní mezi zemí a atmosférou, a je-li zjištěn potenciální únik, provede se ve druhém kroku u podzemních komponent co nejbližšímu zdroji emisí; a za použití nejlepších detekčních technik, které jsou komerčně dostupné, v případě komponent nacházejících se pod hladinou moře a pod mořským dnem.
- (37) Pokud jde o podzemní komponenty, provádějí se kontroly LDAR obvykle ve dvou krocích. První krok spočívá v provedení prvního zjišťování úniku a v určení toho, zda je třeba provést výkop nebo zasáhnout do vrtu, pokud je potrubí přímo přístupné. Pokud je únik na úrovni první prahové hodnoty zjišťování úniku nebo ji překračuje, provedou provozovatelé výkop nebo vrtání. Ve druhém kroku se provede druhé zjišťování úniku a určí se, zda se přistoupí k opravě netěsností. Pokud je únik na úrovni druhé prahové hodnoty pro zjišťování úniku nebo ji překračuje, provozovatelé netěsnost opraví.
- (38) Minimální detekční limity slouží k zajištění toho, aby detekční zařízení byla dostatečně citlivá a odhalila úniky podle požadavků tohoto nařízení. Tyto minimální detekční limity, jakož i techniky detekce, které mají být použity, by měla u všech kategorií komponent stanovit Komise s přihlédnutím k různým typům komponent a ke kontrolám LDAR, a to společně s prahovými hodnotami pro první krok kontroly LDAR, pokud jde o podzemní komponenty.
- (39) Oprava nebo výměna by měla proběhnout bezprostředně po zjištění úniku dosahujícího prahové hodnoty specifikované v tomto nařízení, případně úniku, který tuto hodnotu překračuje, nebo se provede co nejdříve poté. Ačkoli by mohlo být nutné zvážit výjimečné bezpečnostní, administrativní a technické aspekty, měly by být předloženy důkazy, které odůvodní jakékoli zpoždění opravy nebo výměny. Při opravách nebo výměnách by měly být použity nejlepší technologie, které jsou dostupné na trhu a které poskytují dlouhodobou ochranu proti budoucímu úniku.

- (40) Malé propojené soustavy, jak jsou vymezeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944⁽¹³⁾, se mohou v případě odstávky soustavy potýkat s problémy v oblasti bezpečnosti dodávek a stability soustavy. Aby se takovým rizikům ohledně bezpečnosti dodávek předešlo, měly by být opravy nebo výměny prováděny během plánovaných odstávek.
- (41) Vzhledem k tomu, že vypouštění vede k výrazným emisím skleníkových plynů, mělo by být zakázáno s výjimkou případů mimořádných událostí nebo poruch nebo některých specifických okolností, kdy je do určité míry nevyhnutelné a naprosto nezbytné. S cílem zajistit, aby provozovatelé nepoužívali zařízení určená k vypouštění, by měly být přijaty technologické normy, které umožní používat alternativy s nižšími emisemi.
- (42) Pokud je při běžné produkci ropy, plynu a uhlí prováděno flérování, a není-li k dispozici vhodné vybavení nebo nejsou-li vhodné geologické podmínky ke zpětnému vtlačení vyprodukovaného plynu, jeho využití na místě nebo jeho uvedení na trh, považuje se to za rutinní flérování. Rutinní flérování by mělo být zakázáno. Flérování by mělo být povoleno pouze tehdy, je-li jedinou alternativou k vypouštění a není-li vypouštění zakázáno. Eliminace rutinního flérování by rovněž zvýšila dostupnost zemního plynu pro trhy se zemním plynem. Vypouštění je pro životní prostředí škodlivější než flérování, neboť uvolňovaný plyn má obvykle vysoký obsah metanu, zatímco při flérování dochází k oxidaci metanu na CO₂, který má nižší potenciál globálního oteplování. Pokud tedy není k dispozici jiná možnost, mělo by být upřednostněno flérování před vypouštěním.
- (43) Použití flérování jako alternativy k vypouštění vyžaduje, aby flérovací zařízení byla při spalování metanu účinná. Z tohoto důvodu by měl být požadavek na účinnost spalování zahrnut i v případech, kdy je flérování povoleno, a flérovací zařízení se jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování nižší než 99 % by měla být postupně vyřazena. Mělo by být rovněž vyžadováno používání samozapalovacích nebo trvalých pilotních hořáků, které zajišťují spolehlivější vznícení, neboť nejsou ovlivněny větrem.
- (44) Zpětné vtlačení metanu nebo jeho využití, případně uvedení metanu na trh by měly mít vždy přednost před vypouštěním nebo flérováním. Provozovatelé, kteří využívají vypouštění, by měli příslušným orgánům prokázat, že nebylo možné zpětné vtlačení, využití na místě, uskladnění pro účely pozdějšího využití, uvedení metanu na trh nebo flérování, a provozovatelé, kteří využívají flérování, by měli příslušným orgánům prokázat, že nebylo možné zpětné vtlačení metanu, jeho využití na místě, uskladnění pro účely pozdějšího využití ani uvedení na trh.
- (45) Provozovatelé by měli neprodleně oznámit významné případy vypouštění a flérování příslušným orgánům a každoročně by měli těmto orgánům předkládat komplexnější výkazy o všech případech vypouštění a flérování. Měli by rovněž zajistit, aby zařízení a přístroje používané při vypouštění a flérování byly v souladu s normami stanovenými unijními právními předpisy.
- (46) Emise metanu z neaktivních, dočasně odstavených a trvale zlikvidovaných vrtů představují riziko pro zdraví, bezpečnost a životní prostředí. Proto by měla nadále platit povinnost monitorovat, včetně kvantifikace, a pokud je odpovídající monitorovací zařízení k dispozici, rovněž monitorovat tlak, a povinnost předávat výkazy a tyto vrty a vrtné lokality by měly být případně trvale zlikvidovány, regenerovány a sanovány. V takových případech by měly mít rozhodující úlohu členské státy, zejména pokud jde o vypracování soupisu, a jestliže nelze určit žádnou odpovědnou stranu, rovněž pokud jde o vykazování emisí metanu a vypracování plánů zmírňování emisí s jasnými lhůtami.
- (47) V případě trvale zlikvidovaných vrtů by měla být u všech vrtů, které byly trvale zlikvidovány v průběhu 30 let před dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost nebo po něm, poskytnuta odpovídající dokumentace prokazující, že nedochází k žádným emisím metanu, a u vrtů trvale zlikvidovaných více než 30 let před dnem vstupu tohoto nařízení v platnost by měla být tato dokumentace poskytnuta, pokud je k dispozici. Součástí této dokumentace by měla být alespoň kvantifikace založená na emisních faktorech či na vzorcích, nebo spolehlivý důkaz o trvalé podpovrchové izolaci v souladu s normou ISO 16530-1:2017, která je platnou mezinárodní normou pro integritu vrtů v ropném a plynárenském odvětví.

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125).

- (48) Obdrží-li příslušné orgány spolehlivé důkazy o významných množstvích emisí metanu z neaktivního, dočasně odstaveného nebo případně trvale zlikvidovaného vrtu nacházejícího se v moři, které potvrdila nezávislá třetí strana, měly by příslušné orgány ve vztahu k tomuto vrtu rozhodnout o uplatnění povinností platných pro dočasně odstavené vrty.
- (49) Počet neaktivních, dočasně odstavených a trvale zlikvidovaných vrtů na území členských států se značně liší, přičemž počet vrtů na území některých členských států je velmi vysoký. Těmto členským státům by mělo být umožněno uplatňovat k plnění povinností týkajících se vytvoření soupisu těchto vrtů pozvolnější přístup, aby byla v souvislosti s tímto soupisem zajištěna přiměřenost nákladů a administrativní zátěže.
- (50) Vzhledem k tomu, že pravděpodobnost úniku metanu z vrtů nacházejících se v moři na povrch závisí na několika faktorech a s rostoucí hloubkou vody se obvykle snižuje, a jelikož náklady nezbytné k provedení kontroly a intervencí u vrtů nacházejících se v moři se s rostoucí hloubkou vody a vzdáleností od pobřeží zvyšují, měly by být u vrtů, které se nacházejí v moři ve větší hloubce, zváženy výjimky z některých povinností podle tohoto nařízení, pokud je možné spolehlivě prokázat, že dopad potenciálních emisí metanu z těchto vrtů na klima bude s velkou pravděpodobností zanedbatelný.
- (51) Údaje z inventur skleníkových plynů v Unii ukazují, že emise metanu z uhelných dolů jsou největším jednotlivým zdrojem emisí metanu v energetickém odvětví Unie. V roce 2019 představovaly přímé emise z uhlénoho odvětví 31 % veškerých emisí metanu, což se téměř rovnalo procentnímu podílu přímých emisí metanu z ropy a fosilního plynu dohromady, jenž činil 33 %.
- (52) V současné době neexistují v Unii žádné zvláštní právní předpisy, které by omezovaly emise metanu z uhlénoho průmyslu, přestože je k dispozici celá řada mitigačních technologií. Na úrovni Unie ani na mezinárodní úrovni neexistuje zvláštní norma upravující monitorování, vykazování a ověřování emisí z uhlénoho průmyslu. V Unii vykazují členské státy emise metanu z uhlénoho odvětví v rámci vykazování emisí skleníkových plynů. Údaje z hlubinných uhelných dolů jsou rovněž zahrnuty do evropského registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006⁽¹⁴⁾.
- (53) Nedávné studie ukazují, že emise metanu souvisejí především s hlubinným dobýváním v aktivních, uzavřených a opuštěných uhelných dolů. V aktivních hlubinných uhelných dolech se koncentrace metanu ve vzduchu kontroluje nepřetržitě, neboť představuje riziko pro zdraví a bezpečnost. V případě hlubinných uhelných dolů dochází k převážně většině emisí metanu přes ventilační a degazační či odplyňovací systémy, které představují dva hlavní způsoby snižování koncentrací metanu ve větracích šachtách uhelných dolů.
- (54) Uhlenný důl uvolňuje metan i poté, co je těžba ukončena a uhlenný důl je uzavřen nebo opuštěn, přičemž tento metan se označuje jako metan z opuštěných dolů (AMM). K takovým emisím metanu obvykle dochází v přesně definovaných zdrojových bodech, jako jsou větrací šachty nebo přetlakové průduchy. S vyššími ambicemi v oblasti klimatu a přesunem produkce energie na zdroje s nižšími emisemi uhlíku se emise metanu z opuštěných dolů v Unii pravděpodobně zvýší. Odhaduje se, že z nezaplavených uhelných dolů metan uniká i 10 let po ukončení těžby, a to na úrovních dosahujících přibližně 40 % emisí zaznamenávaných při uzavírce dolu. Mimoto panuje nejednotnost při nakládání s metanem z opuštěných dolů, a to kvůli rozdílným vlastnickým a povinnostem v různých částech Unie. Členské státy by tudíž měly vypracovat soupisy uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů, jejichž provoz byl ukončen po 3. srpna 1954 a po tomto dni a určená odpovědná strana by měla mít povinnost instalovat zařízení na měření emisí metanu.
- (55) Aktivní povrchové uhelné doly v Unii produkují hnědé uhlí a uvolňují méně metanu než hlubinné uhelné doly. Hnědouhelné doly v Unii jsou převážně povrchové uhelné doly, s výjimkou jediného hlubinného hnědouhelného dolu v jednom členském státě. Podle inventury skleníkových plynů v Unii uniklo v roce 2019 z aktivních povrchových dolů celkem 166 kilotun metanu, zatímco emise metanu z hlubinných uhelných dolů představovaly 828 kilotun. Měření emisí metanu z povrchových uhelných dolů je náročné, jelikož metan má tendenci rozptylovat se na velkém území. Emise metanu z povrchových uhelných dolů se proto měří zřídka, třebaže jsou k dispozici

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

technologie, které toto měření umožňují. Emise metanu z povrchových uhelných dolů lze odvodit podle emisních faktorů uhlí specifických pro danou pánev a s větší přesností pomocí emisních faktorů specifických pro daný důl nebo ložisko, neboť uhelné pánve mají ložiska s různou plynodajností. Emisní faktory lze odvodit z měření plynodajnosti slojí zjištěných ze vzorků z průzkumných vrtů. Provozovatelé dolů by proto měli kvantifikovat emise metanu v povrchových uhelných dolech za použití těchto emisních faktorů.

- (56) Emise metanu z plně zaplavených hlubinných uhelných dolů mají tendenci v průběhu času výrazně klesat, neboť hydrogeologické podmínky se po uzavření uhelného dolu a po dokončení jeho zaplavení stabilizují. Proto by mělo být v řádně odůvodněných případech možné tyto uhelné doly od povinné kvantifikace osvobodit.
- (57) Provozovatelé dolů by měli provádět nepřetržitá měření a kvantifikace emisí metanu z větracích šachet v hlubinných uhelných dolech a nepřetržitá měření metanu vypouštěného a flérovaneho v degazačních stanicích. V případě povrchových uhelných dolů by měli používat specifické emisní faktory. Tyto údaje by pak měli vykazovat příslušným orgánům.
- (58) Zmírňování emisí metanu lze nejlépe dosáhnout v aktivních a uzavřených hlubinných uhelných dolech nebo opuštěných hlubinných uhelných dolech. Pro účinné zmírňování emisí metanu v aktivních povrchových uhelných dolech a uzavřených nebo opuštěných povrchových uhelných dolech jsou v současné době technické podmínky omezené. Za účelem podpory výzkumu a vývoje technologií ke zmírňování těchto emisí metanu v budoucnu by se však tyto emise metanu měly účinně a podrobně monitorovat, vykazovat a ověřovat.
- (59) Aktivní hlubinné uhelné doly jsou buď doly na energetické, nebo na koksovatelné uhlí. Energetické uhlí se používá především jako zdroj energie, zatímco koksovatelné uhlí se používá jako palivo a jako reakční činidlo při výrobě oceli. Povinnost měření, vykazování a ověřování emisí metanu a přijetí mitigačních opatření ke zmírňování emisí by se měla vztahovat na doly na energetické i koksovatelné uhlí. Mitigační opatření by se měla provádět postupným ukončováním vypouštění a flérování. Neměla by vést ke zhoršení bezpečnosti pracovníků.
- (60) U aktivních hlubinných uhelných dolů by měla být provedena mitigační opatření prostřednictvím postupného vyřazování flérovacích zařízení se jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování nižší než 99 %. I když zaplavení uzavřených nebo opuštěných hlubinných uhelných dolů může zabránit emisím metanu, neprovádí se systematicky a je rizikové pro životní prostředí. V těchto uhelných dolech by měla být postupně vyřazena také flérovací zařízení se jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování nižší než 99 %. Vzhledem k tomu, že k opuštěným hlubinným uhelným dolům nelze kvůli geologickým omezením a ekologickým aspektům přistupovat paušálně, měly by členské státy vypracovat vlastní plán zmírňování emisí s přihlédnutím k daným omezením a k technické proveditelnosti zmírňování emisí metanu z opuštěných dolů.
- (61) Za účelem snížení emisí metanu z aktivních uhelných dolů by členské státy měly mít možnost zavést systémy pobídek ke snižování emisí metanu v souladu s použitelnými pravidly státní podpory. Tyto systémy by mohly zejména motivovat k investicím do zachycování metanu a jeho vtlačení do sítě a snižování emisí metanu z větracích šachet a z flérování. Členské státy by měly mít možnost zavést zvláštní systémy poplatků a plateb s cílem usnadnit investice do snižování emisí metanu, mimo jiné v rámci programů státní podpory zaměřených na vyřazování uhelných těžebních kapacit z provozu, v souladu s použitelnými pravidly státní podpory.
- (62) V uzavřených nebo opuštěných uhelných dolech by měly být povoleny stávající osvědčené postupy zmírňování emisí metanu, jako jsou rozvoj geotermálních projektů a projektů týkajících se akumulace tepla v zaplavených uhelných dolech, využití vodní energie v nezaplavených uhelných dolech, zachycování emisí metanu odplyňováním, používání bezpečnostních odplyňovacích zařízení, využívání důlního plynu pro produkci energie nebo jímání důlní vody a další možná využití.
- (63) Unie je závislá na dovozu 70 % své spotřeby černého uhlí, 97 % své spotřeby ropy a 90 % své spotřeby fosilního plynu. Podíl Evropy na celosvětových antropogenních emisích metanu se odhaduje na přibližně jen 6 %, zatímco spotřeba fosilních paliv a závislost na jejich dovozu významně přispívají k emisím metanu v Unii.
- (64) Globální oteplování způsobené emisemi metanu má přeshraniční účinky. Ačkoli některé třetí země produkující energii z fosilních zdrojů začínají na domácím trhu přijímat opatření ke snížení emisí metanu ve svém energetickém odvětví, mnoho výrobců a vývozců ze třetích zemí na svém domácím trhu žádným regulacím nepodléhá. Tito

výrobci a vývozci potřebují jasné pobídky, aby své emise metanu snížili. Měly být proto trhům a širší veřejnosti zpřístupněny transparentní informace o emisích metanu spojených s produkcí ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie.

- (65) V současné době je o mezinárodních emisích metanu k dispozici jen málo přesných údajů vykázaných na úrovni 3 UNFCCC nebo za použití rovnocenných metod. Mnoho třetích zemí vyvážejících energii z fosilních zdrojů dosud nepředložilo sekretariátu UNFCCC úplné údaje z inventur. Navíc existují důkazy, že za posledních 20 let došlo v celosvětovém měřítku k velkému nárůstu emisí metanu z produkce ropy a zemního plynu, a to z 65 na 80 Mt/rok.
- (66) Jak bylo oznámeno ve Strategii pro metan, je Unie odhodlána spolupracovat se svými partnery v oblasti energetiky a dalšími klíčovými třetími zeměmi dovážejícími a vyvážejícími energii z fosilních zdrojů s cílem řešit problematiku emisí metanu v celosvětovém měřítku. Diplomatická činnost v oblasti energetiky týkající se emisí metanu již přinesla významné výsledky. V září 2021 oznámily Unie a Spojené státy Globální metanový závazek, který byl vyhlášen na konferenci OSN o změně klimatu (COP 26) v listopadu 2021. Tento Globální metanový závazek představuje politický závazek spolupracovat na společném snížení celosvětových emisí metanu do roku 2030 o 30 % oproti úrovním z roku 2020 a přijmout k dosažení tohoto cíle komplexní vnitrostátní opatření. Zahrnuje rovněž závazek přejít k používání nejlepších dostupných inventurních metodik pro kvantifikaci emisí metanu. Ke Globálnímu metanovému závazku se již připojilo více než 100 zemí, které se podílejí na téměř polovině celosvětových antropogenních emisí metanu.
- (67) Důležitou roli při zvyšování transparentnosti v otázkách celosvětových emisí metanu v odvětví energetiky hraje středisko IMEO a Komise by měla s tímto střediskem i nadále spolupracovat.
- (68) Souběžně s diplomatickým úsilím o dosažení globálních závazků k významnému snížení emisí metanu Unie nadále vybízí k maximálnímu úsilí v souvislosti s významným celosvětovým snižováním emisí metanu, a to zejména ve třetích zemích, které jí dodávají energii z fosilních zdrojů.
- (69) Dovožci ropy, zemního plynu a uhlí do Unie by proto měli mít povinnost poskytovat relevantním příslušným orgánům informace o opatřeních týkajících se měření, vykazování, ověřování a zmírňování emisí metanu prováděných vývozci do Unie a producenty ze třetích zemí, zejména o uplatňování regulačních nebo dobrovolných opatření ke kontrole emisí metanu ze strany producentů ze třetích zemí dodávajících ropu, zemní plyn nebo uhlí, jako jsou kontroly LDAR nebo opatření ke kontrole a omezování vypouštění a flérování. Úrovně měření a vykazování stanovené v požadavcích na informace, které platí pro dovozce, by měly odpovídat úrovním uplatňovaným na provozovatele Unie. Kromě toho by povinnost poskytovat informace o opatřeních ke kontrole emisí metanu neměla být pro dovozce více zatěžující než odpovídající povinnost provozovatelů z Unie. Členské státy by měly informace o těchto opatřeních sdělovat Komisi. Na základě těchto informací by Unie měla zřídit a spravovat databázi transparentních informací v oblasti metanu, která by obsahovala mimo jiné informace poskytované výrobci v Unii a dovozci ropy, zemního plynu a uhlí. Tato databáze by sloužila dovozcům ropy, zemního plynu a uhlí do Unie, jakož i dalším zúčastněným stranám a veřejnosti, jako zdroj informací pro rozhodnutí o nákupu. Kromě databáze transparentních informací v oblasti metanu by Komise měla vypracovat profily emisí metanu obsahující údaje o emisích metanu týkající se ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie. Tyto profily by měly rovněž zahrnovat posouzení úsilí, které výrobci v Unii, dovozci a výrobci a vývozci energie z fosilních zdrojů ze třetích zemí do Unie vynakládají na měření a vykazování emisí metanu a na jejich snižování. Dále by měly zahrnovat informace o regulačních opatřeních týkajících se měření, vykazování, ověřování a zmírňování emisí přijatých třetími zeměmi, v nichž se ropa, zemní plyn a uhlí produkuje.
- (70) Kromě toho by Komise měla zřídit nástroj pro celosvětové monitorování metanu, který by poskytoval informace o výskytu, rozsahu a místě výskytu událostí spojených s vysokými emisemi metanu ze zdrojů energie, jakož i mechanismus rychlé reakce, který by řešil události spojené s extrémně vysokými emisemi, k nimž dojde v Unii nebo jinde. V tomto ohledu by Komise měla vzít v úvahu veškeré řádně podložené informace o událostech spojených s extrémně vysokými emisemi, které obdrží od členských států nebo třetích stran. Členské státy by měly být vybízeny k tomu, aby tyto informace sdílely s Komisí. Tyto nástroje by měly dále přispívat ke skutečným a prokazatelným výsledkům provádění opatření regulujících emise metanu a účinných mitigačních opatření

přijatých podniky v Unii a dodavateli energie z fosilních zdrojů do Unie. Mělo by být možné, aby tyto nástroje vycházely ze stávajících mezinárodních nástrojů nebo rámců. Tyto nástroje by měly sdružovat údaje od několika certifikovaných poskytovatelů údajů a služeb, včetně složky Copernicus Kosmického programu Unie zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696⁽¹⁵⁾ a střediska IMEO. Měly by poskytovat informace pro účely dvoustranných dialogů Komise s relevantními třetími zeměmi o politikách a opatřeních týkajících se emisí metanu.

- (71) Databáze transparentních informací v oblasti metanu, profily emisí metanu, nástroj pro celosvětové monitorování metanu a mechanismus rychlé reakce by měly přispívat ke zvyšování transparentnosti pro kupující v Unii a umožnit jim přijímat informovaná rozhodnutí o dodávkách a zlepšit možnost širšího využívání řešení ke zmírňování emisí metanu na celém světě. Kromě toho by tyto nástroje měly dále motivovat podniky ze třetích zemí k uplatňování mezinárodních norem pro měření a vykazování emisí metanu, jako jsou normy přijaté v souvislosti s rámcem OGMP 2.0, nebo k přijetí účinných opatření pro měření, vykazování a zmírňování emisí, a umožňovat ověřování.
- (72) Nové smlouvy na dodávky ropy, zemního plynu nebo uhlí, které dovozci z Unie uzavírají, by měly posílit uplatňování pravidel pro monitorování, vykazování a ověřování emisí metanu ve třetích zemích, která jsou rovnocenná s pravidly stanoveným v tomto nařízení. Měla by být zavedena pravidla, která v případě, že jde o ropu, zemní plyn nebo uhlí dovážené do Unie, dodavatelům ze třetích zemí a dovozcům z Unie umožní prokázat rovnocennost těchto opatření s požadavky tohoto nařízení. I když odpovídající ustanovení nelze zahrnout do stávajících smluv, je možné tato ustanovení zahrnout do nových smluv nebo do stávajících smluv, které jsou v procesu obnovy, a to i automaticky. V této souvislosti by byla pro podniky užitečná vzorová ustanovení doporučená Komisí.
- (73) Mělo by být možné dosáhnout rovnocennosti monitorování, vykazování a ověřování emisí metanu nejen prostřednictvím opatření uplatňovaných jednotlivými podniky, ale také na úrovni třetích zemí, a to prostřednictvím platných právních rámců, jimiž se toto monitorování, vykazování a ověřování řídí. Komise by proto měla být zmocněna ke stanovení požadavků týkajících se důkazů, které mají třetí země v tomto ohledu poskytnout, a k aktivní spolupráci se všemi vyvážejícími třetími zeměmi a s náležitým zohledněním veškerých odlišných okolností v těchto třetích zemích a závazků Unie podle mezinárodního práva. Komise by rovněž měla mít pravomoc rovnocennost pro konkrétní třetí země případně stanovit a zrušit.
- (74) S cílem zajistit řádné plnění povinností dovozců, jakož i producentů nebo vývozců usazených ve třetích zemích, kteří do Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí dodávají, by se mělo uvažovat o nástrojích, včetně dialogů o událostech spojených s extrémně vysokými emisemi, rozhodnutí o rovnocennosti v oblasti monitorování, vykazování a ověřování a přijetí rámců spolupráce. Možnost navrhnout nástroje pro spolupráci se třetími zeměmi by měla mít Komise. Přijetí těchto nástrojů by mělo v příslušných případech podléhat náležitým ustanovením Smluv.
- (75) Komise by neměla zahajovat dialog se třetími zeměmi o událostech spojených s extrémně vysokými emisemi, měla by se zdržet přijímání rozhodnutí ohledně rovnocennosti, a pokud jde o spolupráci v oblasti dovozu ropy, zemního plynu a uhlí, neměla by doporučovat zahájení jednání o rámcové spolupráci, pokud by tím hrozilo obcházení omezujících opatření přijatých podle článku 29 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) nebo článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (76) Jakmile bude zavedena databáze transparentních informací v oblasti metanu, profily emisí metanu, nástroj pro celosvětové monitorování metanu a mechanismus rychlé reakce, měla by Komise stanovit metodiku pro výpočet intenzity metanu při produkci ropy, zemního plynu a uhlí. Tato metodika by měla být zveřejněna. Na tomto základě by Komise měla posoudit potenciální dopad různých úrovní maximálních hodnot intenzity metanu na bezpečnost dodávek energie, jakož i na konkurenceschopnost hospodářství Unie.
- (77) Komise by měla mít pravomoc ke stanovení povinných hodnot maximální intenzity metanu a tříd souvisejících s produkcí ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie na základě metodiky pro výpočet intenzity metanu při produkci ropy, zemního plynu a uhlí a posouzení potenciálního dopadu stanovení maximálních hodnot intenzity

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/696 ze dne 28. dubna 2021, kterým se zavádí Kosmický program Unie a zřizuje Agentura Evropské unie pro Kosmický program a zrušují nařízení (EU) č. 912/2010, (EU) č. 1285/2013 a (EU) č. 377/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU (Úř. věst. L 170, 12.5.2021, s. 69).

metanu. Tyto hodnoty by měly být stanoveny na úrovních, které prosazují snižování celosvětových emisí metanu při současném zachování bezpečnosti dodávek energie na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni a při zajištění nediskriminačního zacházení a ochrany konkurenceschopnosti hospodářství Unie.

- (78) Za účelem zajištění harmonizovaného provádění tohoto nařízení a vytvoření společného technického rámce pro všechny subjekty v odvětví ropy, zemního plynu a uhlí by Komise měla v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽¹⁶⁾ zvážit, že příslušné evropské normalizační organizace požádá o vypracování harmonizovaných norem pro měření a kvantifikaci emisí metanu v odvětví ropy, zemního plynu a uhlí, pro kontroly LDAR a pro zařízení pro vypouštění a flérování. Tyto normy by se měly stát pro účely uplatňování tohoto nařízení závaznými s cílem zajistit harmonizovaný přístup, pokud jde o provozovatele, podniky a provozovatele dolů a subjekty zapojené do zajišťování souladu s tímto nařízením, zejména Komisi, příslušné orgány a ověřovatele. Pokud harmonizované normy nelze dodat nebo pokud nezajišťují soulad s požadavky tohoto nařízení, měla by mít Komise pravomoc přijmout technické předpisy, které by pokryly nezbytné požadavky. Do dne použitelnosti těchto norem nebo technických předpisů by se provozovatelé, podniky a provozovatelé dolů měli řídit nejmodernějšími odvětvovými postupy a používat nejlepší dostupné technologie.
- (79) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení a přijmout všechna opatření nezbytná k jejich uplatňování. Uvedené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující. Mělo by být možné, aby tyto sankce zahrnovaly pokuty a penále. Mají-li mít tyto sankce významný odrazující účinek, měly by být úměrné druhu protiprávního jednání, ekonomickému prospěchu, který z tohoto protiprávního jednání plyne, druhu a závažnosti škod pro životní prostředí a dopadu na bezpečnost a zdraví osob. Při ukládání sankcí by měly příslušné orgány náležitě zohlednit povahu, závažnost a délku trvání tohoto protiprávního jednání. Sankce by měly být ukládány nediskriminačním způsobem a v souladu s právem Unie a mezinárodním a vnitrostátním právem. Měly by být uplatňovány příslušné procesní záruky a měly by být dodržovány zásady Listiny základních práv Evropské unie.
- (80) Z důvodu soudržnosti by měl být sestaven seznam typů protiprávního jednání, na které by měly být sankce uplatněny. K usnadnění jednotného uplatňování sankcí v jednotlivých členských státech by navíc měla být pro uplatňování sankcí sestavena společná demonstrativní a orientační kritéria. Odrazující účinek sankcí by měla posílit možnost zveřejňovat informace týkající se sankcí uložených členskými státy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ a (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾, pokud jsou tyto sankce ukládány fyzickým osobám.
- (81) V důsledku ustanovení, která vyžadují, aby při stanovování sazeb byly zohledněny investice regulovaných subjektů, by mělo být změněno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942⁽¹⁹⁾ tak, aby Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (agentura ACER) byla pověřena zpřístupněním souboru ukazatelů a referenčních hodnot pro srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, kvantifikací, monitorováním, vykazováním, ověřováním a snižováním emisí metanu u srovnatelných projektů.
- (82) Za účelem vymezení prvků postupného ukončování vypouštění a flérování v dolech na koksovatelné uhlí by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení o omezení pro vypouštění metanu z větracích šachet pro doly na koksovatelné uhlí. Aby bylo možné od dovozců v případě potřeby požadovat další informace, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení změnou nebo doplněním informací, které mají dovozci poskytovat. Mimoto by, za účelem stanovení metodiky pro výpočet

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/942 ze dne 5. června 2019, kterým se zřizuje Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 22).

intenzity metanu při produkci ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie na úrovni producenta, jakož i za účelem stanovení příslušných maximálních hodnot a tříd intenzity metanu měla být na Komisi za účelem doplnění tohoto nařízení přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Konečně, za účelem zajištění harmonizovaného provádění tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem doplnění tohoto nařízení přijetím harmonizovaných norem a technických předpisů. Obzvláště důležité je, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁰⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

- (83) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU prováděcí pravomoci k přijetí podrobných pravidel, pokud jde o vzory výkazů emisí metanu, minimální detekční limity a detekční techniky vztahující se na detekční zařízení a prahové hodnoty platné pro první krok kontrol LDAR, jakož i postupy, požadavky a jednotlivá rozhodnutí týkající se rovnocennosti opatření pro monitorování, vykazování a ověřování ve třetích zemích. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²¹⁾.
- (84) Komise by měla monitorovat a přezkoumávat uplatňování tohoto nařízení a předložit zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V té zprávě by se měla posoudit zejména účinnost a účelnost tohoto nařízení, úroveň dosaženého snížení emisí metanu a to, zda jsou zapotřebí další nebo alternativní opatření. Měly by se v ní zohlednit příslušné právní předpisy Unie v souvisejících oblastech. V závislosti na závěrech uvedených ve zprávě a v rámci přezkumu tohoto nařízení může Komise zvážit případné předložení legislativních návrhů.
- (85) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení pravidel pro přesné měření, kvantifikaci, monitorování, vykazování a ověřování, jakož i pro snižování emisí metanu v odvětví energetiky v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přesné měření, kvantifikaci, monitorování, vykazování a ověřování emisí metanu v odvětví energetiky v Unii, jakož i pro snižování těchto emisí, mimo jiné prostřednictvím kontrol ke zjišťování úniků a oprav netěsností, povinných oprav a omezení vypouštění a flérování. Toto nařízení rovněž stanoví pravidla pro nástroje zajišťující transparentnost v otázkách emisí metanu.

2. Toto nařízení se vztahuje na:

a) průzkum a produkci ropy a fosilního plynu a získávání a zpracování fosilního plynu;

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) neaktivní vrty, dočasně odstavené vrty a trvale zlikvidované vrty;
 - c) přepravu a distribuci zemního plynu, s výjimkou systémů měření v koncových místech odběru a v úsecích plynovodních přípojek mezi distribuční soustavou a systémem měření na pozemku koncových zákazníků [...], jakož i podzemní skladování a provoz zařízení LNG, včetně zkapalňování a zpětného zplynování, a
 - d) aktivní hlubinné uhelné doly a povrchové uhelné doly, uzavřené hlubinné uhelné doly a opuštěné hlubinné uhelné doly.
3. Toto nařízení se vztahuje rovněž na emise metanu vznikající mimo Unii, pokud jde o ropu, zemní plyn a uhlí uváděné na trh Unie, jak je uvedeno v kapitole 5.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „emisemi metanu“ veškeré přímé emise z jakékoli komponenty, ať už vznikají v důsledku vypouštění, neúplného spalování ve flérách, nebo úniků;
- 2) „komponentou“ jakákoli část nebo prvek zařízení používaného v ropných, plynárenských či uhelných zařízeních nebo infrastruktuře, které mají potenciál emitovat metan;
- 3) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí zařízení, nebo v případech, kdy tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním zařízení;
- 4) „zařízením“ obchodní nebo provozní jednotka, která se může skládat z několika provozů nebo lokalit, včetně zařízení provozovaných i neprovozovaných;
- 5) „provozovanými zařízeními“ zařízení, která jsou pod provozní kontrolou provozovatele;
- 6) „neprovozovanými zařízeními“ zařízení, která nejsou pod provozní kontrolou provozovatele;
- 7) „lokalitou“ soubor komponent s určitým vzájemným vztahem tvořících jednotlivé části zařízení;
- 8) „přpravou“ přeprava vymezená v čl. 2 bodu 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788 ⁽²²⁾;
- 9) „provozovatelem přepravní soustavy“ provozovatel přepravní soustavy vymezený v čl. 2 bodu 18 směrnice (EU) 2024/1788;
- 10) „distribucí“ distribuce vymezená v čl. 2 bodu 19 směrnice (EU) 2024/1788;
- 11) „provozovatelem distribuční soustavy“ provozovatel distribuční soustavy vymezený v čl. 2 bodu 20 směrnice (EU) 2024/1788;
- 12) „provozovatelem dolu“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí uhelný důl, nebo v případech, kdy tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním uhelného dolu;
- 13) „ověřováním“ činnosti prováděné ověřovatelem za účelem posouzení, zda jsou výkazy předané provozovateli, podniky a provozovateli dolů podle tohoto nařízení;

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, zemním plynem a vodíkem, o změně směrnice (EU) 2023/1791 a o zrušení směrnice 2009/73/ES (Úř. věst. L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- 14) „ověřovatelem“ právnická osoba, která provádí ověřovací činnosti a která je v době vydání prohlášení o ověření akreditována vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008, nebo fyzická osoba jinak oprávněná k provádění ověřovacích činností, aniž je dotčen čl. 5 odst. 2 uvedeného nařízení;
- 15) „zdrojem“ technická komponenta nebo geologická struktura, která vypouští metan do atmosféry, ať už úmyslně nebo neúmyslně, přerušovaně, nebo trvale;
- 16) „emisním faktorem“ koeficient, který kvantifikuje emise plynu na jednotku činnosti na základě buď vzorku údajů z měření, nebo jiných metod kvantifikace, zprůměrovaný za účelem stanovení reprezentativní míry emisí pro danou úroveň činnosti za daného souboru provozních podmínek;
- 17) „obecným emisním faktorem“ normalizovaný emisní faktor pro každý typ zdroje emisí, který je odvozen z inventur nebo databází, ale není žádným způsobem ověřen přímým měřením;
- 18) „specifickým emisním faktorem“ emisní faktor pro určitý typ zdroje emisí, který je odvozený z přímých měření;
- 19) „přímým měřením“ měření emisí metanu na úrovni zdroje pomocí měřicího zařízení, které takové měření umožňuje;
- 20) „kvantifikací“ činnosti prováděné za účelem určení množství emisí metanu prostřednictvím přímých měření nebo v případech, kdy přímá měření nejsou proveditelná, na základě jiných metod, jako jsou simulační nástroje a jiné podrobné technické výpočty nebo kombinace těchto metod;
- 21) „emisemi metanu na úrovni lokality“ všechny zdroje emisí metanu v rámci určité lokality;
- 22) „měřením na úrovni lokality“ měření, které zachycuje úplný přehled emisí metanu, k nimž dochází v celé lokalitě, a v případě potrubní sítě i emise z úseků potrubí, a obvykle zahrnuje použití čidel instalovaných na mobilní platformě, jako jsou vozidla, drony, letadla, lodě a družice, nebo použití jiných prostředků, jako jsou pevná čidla nebo síť kontinuálních bodových čidel;
- 23) „podnikem“ fyzická nebo právnická osoba se sídlem v Unii, která vykonává alespoň jednu z těchto činností: průzkum a produkce ropy a fosilního plynu, získávání a zpracování fosilního plynu nebo přeprava, distribuce a podzemní uskladňování plynu, a to i v případě LNG;
- 24) „zařízením LNG“ zařízení vymezené v čl. 2 bodu 33 směrnice (EU) 2024/1788;
- 25) „kontrolou ke zjišťování úniků a opravě netěsností“ nebo „kontrolou LDAR“ průzkum s cílem odhalit a lokalizovat zdroje úniků metanu a dalších nezamýšlených emisí metanu, a rovněž za účelem opravy či výměny příslušných komponent;
- 26) „kontrolou ke zjišťování úniků a opravě netěsností typu 1“ nebo „kontrolou LDAR typu 1“ kontrola ke zjišťování úniků a opravě netěsností provedená v souladu s požadavky stanovenými podle čl. 14 odst. 2, 7 a 8 a 1 podle přílohy I pro kontroly LDAR typu 1;
- 27) „kontrolou ke zjišťování úniků a opravě netěsností typu 2“ nebo „kontrolou LDAR typu 2“ kontrola ke zjišťování úniků a opravě netěsností provedená v souladu s požadavky stanovenými podle čl. 14 odst. 2, 7 a 8 a podle přílohy I pro kontroly LDAR typu 2;
- 28) „místem produkce“ místo, kde se ropa nebo zemní plyn těží z podloží a kde nedochází ke zpracování;
- 29) „místem zpracování“ místo, kde se k úpravě ropy a zemního plynu používají procesy, jako je odlučování ropy a zemního plynu od kapaliny;
- 30) „odstávkou“ situace, kdy lokalita nebo některé její komponenty nefungují za běžných provozních podmínek a jsou odstaveny, a kdy je před zahájením oprav nebo údržby nutné úplné nebo částečné snížení tlaku;
- 31) „vypouštěním“ přímé uvolňování nespáleného metanu do atmosféry;

- 32) „flérováním“ řízené spalování metanu za účelem jeho odstranění v zařízení určeném k tomuto účelu;
- 33) „rutinním flérováním“ spalování při běžné těžbě ropy nebo fosilního plynu, kdy nejsou k dispozici vhodná zařízení nebo kdy nejsou geologické podmínky vhodné ke zpětnému vtláčení metanu, jeho využití na místě nebo uvedení na trh s výjimkou flérování způsobeného mimořádnou událostí nebo poruchou;
- 34) „flérou“ zařízení vybavené pilotním hořákem, které se používá k flérování;
- 35) „mimořádnou událostí“ dočasná a neočekávaná situace, ke které nedochází často a při níž jsou emise metanu nevyhnutelné a nezbytné k tomu, aby se zabránilo hrozcímu a závažnému nepříznivému dopadu na bezpečnost osob, veřejné zdraví nebo životní prostředí, avšak nezahrnuje situace vzniklé v důsledku následujících událostí nebo situace s nimi související:
- a) provozovatel nenainstaloval vhodné zařízení s dostatečnou kapacitou pro očekávanou nebo skutečnou rychlost a tlak těžby;
 - b) provozovatel neomezil těžbu v případě, že rychlost těžby překročila kapacitu příslušného zařízení nebo sběrné soustavy, s výjimkou případů, kdy je nadměrná těžba způsobena mimořádnou událostí v navazujícím sektoru, poruchou nebo neplánovanou opravou a trvá nejdéle 8 hodin od okamžiku oznámení problému s kapacitou v navazujícím sektoru;
 - c) plánovaná údržba;
 - d) nedbalost provozovatele;
 - e) opakovaná selhání, tj. čtyři nebo více selhání téhož zařízení během 30 dnů;
- 36) „poruchou“ náhlé, nevyhnutelné selhání či havárie zařízení mimo přiměřenou kontrolu ze strany provozovatele, která podstatně narušuje provoz, ale nepředstavuje selhání či havárii zařízení, která je zcela nebo zčásti způsobena nedostatečnou údržbou, nedbalostí při provozu nebo jinou příčinou, jíž lze zabránit;
- 37) „účinností zneškodňování a odstraňování“ hmotnostní podíl metanu, který je zneškodněn nebo odstraněn po ukončení spalování v poměru k množství metanu vstupujícího do fléry;
- 38) „neaktivním vrtem“ průzkumný nebo těžební ropný nebo plynárenský vrt nebo vrtná lokalita, na pevnině nebo v moři, kde po dobu nejméně jednoho roku neprobíhaly žádné průzkumné nebo těžební činnosti, s výjimkou dočasně odstavených a trvale zlikvidovaných vrtů;
- 39) „dočasně odstaveným vrtem“ průzkumný nebo těžební ropný nebo plynárenský vrt nebo vrtná lokalita na pevnině nebo v moři, kde bylo instalováno vstrojení vrtu za účelem dočasné izolace těžebního ložiska a k vrtu je stále zajištěn přístup;
- 40) „trvale zlikvidovaným vrtem“ průzkumný nebo těžební ropný nebo plynárenský vrt nebo vrtná lokalita na pevnině nebo na moři, které byly zazátkovány a nebudou znovu otevřeny, byly v nich ukončeny všechny činnosti a byla odstraněna všechna zařízení spojená s vrtem v souladu s platnými regulačními požadavky a lze k nim poskytnout dokumentaci, jak je stanoveno v části 1 bodě 3 přílohy V;
- 41) „sanací“ proces čištění kontaminované vody a půdy;
- 42) „regenerací“ proces navrácení ropného nebo plynárenského vrtu nebo vrtné lokality do stavu půdy a vegetace podobného tomu, v jakém byly před jeho narušením;
- 43) „uhelným dolem“ lokalita, kde probíhá nebo dříve probíhala těžba uhlí, a to včetně pozemků, výkopů, hlubinných průchodů, šachet, svahů, tunelů a děl, staveb, zázemí, zařízení, strojů a nástrojů umístěných na povrchu nebo pod zemí a používaných při těžbě hnědého uhlí, subbituminózního uhlí, bituminózního uhlí nebo antracitu z přírodních ložisek v zemi jakýmkoli prostředky a metodami, včetně přípravy uhlí k těžbě;

- 44) „aktivním uhelným dolem“ uhelný důl, jehož většina výnosů pochází z těžby hnědého uhlí, subbituminózního uhlí, bituminózního uhlí nebo antracitů a kde platí alespoň jedna z těchto podmínek:
- a) v současné době probíhá rozvoj dolu;
 - b) během posledních 90 dnů se těžilo uhlí;
 - c) důlní větrací ventilátory jsou v provozu;
- 45) „hlubinným uhelným dolem“ uhelný důl, v němž se uhlí těží ražbou tunelů v zemi až k uhelné sloji, kde je poté uhlí těženo za pomoci zařízení pro hlubinné dobývání uhlí, jako jsou uhelné kombajny a stroje na kontinuální ražbu, dlouhý či krátký porub, a přepravováno na povrch;
- 46) „povrchovým uhelným dolem“ uhelný důl, kde se uhlí nachází v blízkosti povrchu a lze ho vytěžit skryvkou vrstev horniny a půdy;
- 47) „větrací šachtou“ vertikální průduch používaný k proudění čerstvého vzduchu pod zemí nebo k odstraňování metanu a jiných plynů z hlubinného uhelného dolu;
- 48) „degazační stanici“ stanice, která čerpá metan ze systému odvádění plynu z uhelného dolu;
- 49) „degazačním systémem“ systém, který může zahrnovat více zdrojů metanu a který odvádí plyn bohatý na metan z uhelných slojí nebo okolních vrstev hornin a přepravuje jej do degazační stanice;
- 50) „doprovodnými potěžebními činnostmi“ činnosti prováděné po vytěžení uhlí a jeho přepravení na povrch, včetně manipulace s uhlím, jeho zpracování, skladování a přepravy;
- 51) „nepřetržitým měřením“ měření, při němž se příslušná hodnota odečítá alespoň jednou za minutu;
- 52) „ložiskem uhlí“ oblast obsahující významné koncentrace a těžitelná množství uhlí, vymezená podle metodiky členského státu pro dokumentaci geologických ložisek nerostných surovin;
- 53) „uzavřeným uhelným dolem“ uhelný důl, v němž byla těžba ukončena, který je uzavřen v souladu s platnými licenčními požadavky nebo jinými předpisy a k němuž má provozovatel, vlastník nebo držitel licence stále platné povolení, licenci nebo jiný právní dokument, v němž je mu svěřena odpovědnost za daný uhelný důl;
- 54) „opuštěným uhelným dolem“ uhelný důl, v němž byla těžba uhlí ukončena, ale u něhož nelze určit provozovatele, vlastníka nebo držitele licence, na nějž se vztahují povinnosti vyplývající z platného povolení, licence či jiného právního dokumentu, v němž je svěřena odpovědnost za uhelný důl, nebo který nebyl uzavřen regulovaným způsobem;
- 55) „alternativním využitím opuštěného hlubinného uhelného dolu“ využívání podpovrchové důlní infrastruktury a zařízení pro dobývání uhlí pro jiné účely, než je produkce uhlí;
- 56) „zařízením pro dobývání uhlí“ jakékoli zařízení, které zůstává spojeno s plynonosnými vrstvami, jako jsou větrací šachty a degazační potrubí;
- 57) „dolem na koksovatelné uhlí“ uhelný důl, ve kterém koksovatelné uhlí představuje alespoň 50 % průměrného objemu těžby za poslední tři roky provozu, jak je stanoveno v příloze B nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ⁽²³⁾;
- 58) „producentem“ podnik, který v rámci obchodní činnosti produkuje ropu, zemní plyn nebo uhlí, a to jejich těžbou z podloží v licencované oblasti, zpracováním nebo přepravou prostřednictvím propojené infrastruktury v takové licencované oblasti;

⁽²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

- 59) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba, která v rámci obchodní činnosti uvádí na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí pocházející ze třetí země, včetně jakékoli fyzické nebo právnické osoby usazené v Unii, která je pověřena prováděním úkonů a formalit požadovaných podle kapitoly 5;
- 60) „vývozcem“ smluvní protistrana dovozce podle každé uzavřené smlouvy o dodávkách ropy, zemního plynu nebo uhlí do Unie;
- 61) „profillem emisí metanu“ jednotlivé informace a datové listy pro členské státy, třetí země a případně producenty nebo dovozce v Unii, jakož i producenty nebo vývozce ze třetích zemí dodávající ropu, zemní plyn nebo uhlí do Unie nebo uvádějící na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí, které jsou zveřejněny v databázi transparentních informací v oblasti metanu;
- 62) „událostí spojenou s extrémně vysokými emisemi“ událost, k níž dojde v Unii nebo jinde a při níž zdroj nebo soubor úzce propojených zdrojů v dané lokalitě emituje více než 100 kg metanu za hodinu;
- 63) „postupem sladění“ prošetření a vysvětlení důvodů jakýchkoli statisticky významných nesrovnalostí mezi kvantifikací na úrovni zdroje a měřením emisí metanu na úrovni lokality.

Článek 3

Náklady vzniklé provozovatelům

1. Při stanovování nebo schvalování sazeb nebo metodik, které mají používat provozovatelé přepravní soustavy, provozovatelé distribučních soustav, provozovatelé zařízení LNG nebo jiné regulované subjekty, případně včetně provozovatelů podzemních zásobníků plynu, zohlední regulační orgány podle článku 57 směrnice (EU) 2019/944 a kapitoly X směrnice (EU) 2024/1788 vzniklé náklady a investice vynaložené za účelem splnění povinností podle tohoto nařízení, pokud ovšem odpovídají nákladům efektivního a strukturálně srovnatelného regulovaného subjektu a jsou transparentní.

Jednotkové investiční náklady uveden v odstavci 2 mohou regulační orgány použít ke stanovení referenčních hodnot pro náklady vzniklé provozovatelům.

2. Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) každé tři roky stanoví a zveřejní soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot ke srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, kvantifikací, monitorováním, vykazováním, ověřováním a snižováním emisí metanu, včetně emisí z úniků, vypouštění a flérování, u srovnatelných projektů.

Příslušné regulační orgány uvedené v odstavci 1 a příslušné regulované subjekty poskytnou agentuře ACER všechny údaje nezbytné pro srovnání uveden v prvním pododstavci tohoto odstavce.

KAPITOLA 2

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A NEZÁVISLÉ OVĚŘOVÁNÍ

Článek 4

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za monitorování a vymáhání uplatňování tohoto nařízení.

Členské státy oznámí Komisi názvy a kontaktní údaje příslušných orgánů do 5. února 2025. Členské státy neprodleně oznámí Komisi veškeré změny názvů nebo kontaktních údajů svých příslušných orgánů.

2. Komise seznam příslušných orgánů zveřejní a po obdržení oznámení od členského státu o jakékoli změně tento seznam pravidelně aktualizuje.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zřídily kontaktní místo a měly k plnění úkolů stanovených v tomto nařízení přiměřené pravomoci a zdroje.

Článek 5

Úkoly příslušných orgánů

1. Příslušné orgány při plnění svých úkolů přijmou nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto nařízením.
2. Provozovatelé, podniky, provozovatelé dolů a dovozci budou příslušným orgánům poskytovat veškerou součinnost nezbytnou k tomu, aby umožnili nebo usnadnili plnění úkolů příslušných orgánů podle tohoto nařízení, zejména pokud jde o předložení dokumentace nebo záznamů, přístup do lokality, a v případě lokality nacházející se v moři o přepravu na místo a zpět.
3. Příslušné orgány spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a mohou spolupracovat s orgány třetích zemí s cílem zajistit dodržování tohoto nařízení. Komise na podporu spolupráce zřídí síť příslušných orgánů, zavede nezbytná opatření k zajištění výměny informací týkajících se zejména monitorování, regulování a dodržování a osvědčených postupů, a rovněž umožní konzultace. Při těchto činnostech jsou nápomocná kontaktní místa zřízená v rámci příslušných orgánů.
4. Mají-li být v souladu s tímto nařízením zveřejněny výkazy, zpřístupní je příslušné orgány bezplatně veřejnosti na určených internetových stránkách a ve volně přístupném a strojově čitelném formátu umožňujícím stahování.

Je-li zveřejnění informací odepřeno z důvodu nebo důvodů uvedených ve článku 4 směrnice 2003/4/ES, nebo případně podle práva Unie o ochraně osobních údajů, uvedou příslušné orgány druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, jakož i příslušné odůvodnění.

Článek 6

Inspekce

1. Inspekce zahrnují rutinní inspekce pro provozovatele a provozovatele dolů a nerutinní inspekce pro provozovatele, podniky, provozovatele dolů a dovozce, jak je stanoveno v tomto článku.
2. Inspekce případně zahrnují kontroly nebo audity na místě týkající se dokumentace a záznamů, které prokazují soulad s požadavky tohoto nařízení, zjišťování a měření emisí metanu a veškerá následná opatření přijatá příslušnými orgány nebo jejich jménem s cílem ověřit a podpořit dodržování požadavků tohoto nařízení.

Pokud inspekce zjistí závažné porušení ustanovení tohoto nařízení, vydají příslušné orgány ve zprávě uvedené v odstavci 5 oznámení o nápravných opatřeních, která má provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce přijmout, a stanoví jasné lhůty pro tato opatření.

Příslušné orgány mohou alternativně rozhodnout, že provozovateli, podniku, provozovateli dolů, nebo dovozci uloží, aby relevantními příslušnému orgánu ke schválení předložili soubor nápravných opatření k řešení závažných porušení tohoto nařízení, které zjistili do jednoho měsíce od data ukončení inspekce. Tato nápravná opatření se uvedou ve zprávě podle odstavce 5.

3. První rutinní inspekce se dokončí do 5. května 2026. Po první rutinní inspekci vypracují příslušné orgány programy rutinních inspekcí na základě posouzení rizik. Příslušný orgán může rozhodnout o rozsahu a četnosti rutinních inspekcí na základě posouzení rizik spojených s každou lokalitou, jako jsou rizika pro životní prostředí, včetně kumulativního dopadu všech emisí metanu jako znečišťující látky, rizika pro bezpečnost lidí a zdraví, jakož i veškerá zjištěná porušení tohoto nařízení.

Interval mezi inspekcemi nepřekročí dobu tří let. Pokud se při inspekci zjistí závažné porušení požadavků tohoto nařízení, pak se následná inspekce uskuteční do 10 měsíců.

4. Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, provádějí příslušné orgány nerutinní inspekce s cílem:

- a) prošetřit odůvodněné stížnosti uvedené v článku 7 a případy nedodržování co nejdříve po dni, kdy se příslušné orgány o těchto stížnostech nebo nedodržování dozvěděly, nejpozději však do 10 měsíců od uvedeného data;
- b) zajistit v případě, že to příslušné orgány považují za relevantní, aby netěsnosti byly opraveny nebo výměny komponent provedeny v souladu s ustanoveními článku 14 a aby byla přijata zmírňující opatření podle článků 18, 22 a 26.
- c) zajistit soulad v případech, kdy byla udělena výjimka podle čl. 14 odst. 5;
- d) ověřit v případech, kdy to příslušné orgány považují za relevantní, dodržování tohoto nařízení ze strany podniků a dovozců.

5. Po každé inspekci vypracují příslušné orgány zprávu, v níž uvedou právní základ dané inspekce, použité procesní kroky, příslušná zjištění a doporučení pro následná opatření na straně provozovatele, podniku, provozovatele dolu nebo dovozce, včetně lhůt pro jejich provedení.

Příslušné orgány mohou případně vypracovat jednu zprávu pokrývající více inspekci zařízení, lokalit nebo komponent téhož provozovatele, podniku, provozovatele dolů nebo dovozce, jsou-li tyto inspekce provedeny před následující rutinní inspekci.

Zpráva musí být oznámena dotčenému provozovateli, podniku, provozovateli dolů nebo dovozci a zpřístupněna veřejnosti do dvou měsíců ode dne inspekce. Pokud byla inspekce vyhotovena na základě stížnosti podané v souladu s článkem 7, oznámí to příslušné orgány stěžovateli, jakmile bude zpráva zveřejněna.

Příslušné orgány zprávu zveřejní v souladu se směrnicí 2003/4/ES. Je-li zveřejnění informací z důvodu nebo důvodů uvedených v článku 4 uvedené směrnice odepřeno, uvedou příslušné orgány druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, jakož i příslušné odůvodnění.

6. Dospěje-li zpráva podle odstavce 5 k závěru, že provozovatel, podnik, provozovatel dolů nebo dovozce nesplňují požadavky tohoto nařízení, přijme takový subjekt veškerá nezbytná opatření k uvedení svých činností do souladu s tímto nařízením. Tato opatření se přijmou neprodleně, a to ve lhůtě vymezené příslušnými orgány.

7. Členské státy mohou uzavírat formální dohody s příslušnými orgány, institucemi, agenturami nebo útvary Unie nebo jiných členských států nebo případně s jinými vhodnými mezivládními organizacemi nebo veřejnými subjekty o poskytování odborných znalostí na podporu svých příslušných orgánů při plnění úkolů, které jim ukládá tento článek.

Pro účely tohoto odstavce se mezivládní organizace nebo veřejný subjekt nepovažují za vhodné, může-li být jejich objektivita ohrožena střetem zájmů.

Článek 7

Stížnosti

1. Každá fyzická nebo právnická osoba může podat písemnou stížnost u příslušných orgánů ohledně možného porušení tohoto nařízení ze strany provozovatele, podniku, provozovatele dolů nebo dovozce.
2. Stížnosti musí být řádně odůvodněné a musí obsahovat dostatečné důkazy o údajném porušení předpisů.
3. Pokud se ukáže, že stížnost neposkytuje dostatečné důkazy odůvodňující prošetření, informují příslušné orgány stěžovatele v přiměřené lhůtě, nejpozději však do dvou měsíců od obdržení stížnosti, o důvodech svého rozhodnutí šetření nezahájit.

Tento odstavec se nepoužije, pokud jsou stížnosti, které nejsou řádně odůvodněné, podány opakovaně a příslušné orgány je z tohoto důvodu považují za zneužití.

4. Aniž je dotčen odstavec 3 a platné vnitrostátní právní předpisy, informují příslušné orgány stěžovatele o krocích přijatých v rámci řízení a případně jej též informují o vhodných alternativních formách nápravy, jako je odvolání se k vnitrostátním soudům nebo jiný vnitrostátní nebo mezinárodní postup pro vyřizování stížností.

5. Aniž jsou dotčeny platné vnitrostátní právní předpisy, příslušné orgány na základě srovnatelných řízení stanoví a zveřejní orientační lhůty pro přijetí rozhodnutí o stížnostech.

Článek 8

Ověřovací činnosti a prohlášení o ověření

1. Ověřovatelé provedou ověřovací činnosti k posouzení shody výkazů emisí jim předložených provozovateli, podniky, provozovateli dolů nebo dovozci, s požadavky tohoto nařízení. Tyto ověřovací činnosti zahrnují přezkum všech použitých zdrojů údajů a metodik s cílem posoudit spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost výkazů emisí, zejména:

- a) výběr a použití emisních faktorů;
- b) metodiky, výpočty, odběry vzorků nebo statistické distribuce vedoucí ke zjištění emisí metanu;
- c) veškerá rizika nevhodného měření nebo vykazování;
- d) systémy řízení jakosti nebo zajištění jakosti používané provozovateli, podniky, provozovateli dolů nebo dovozci.

2. Při provádění ověřovacích činností uvedených v odstavci 1 používají ověřovatelé příslušné normy a technické předpisy pro měření a kvantifikaci emisí metanu, kontroly LDAR a zařízení pro vypouštění, flérování a zmírnění emisí stanovené v souladu s článkem 32.

Do dne použitelnosti těchto příslušných norem a technických předpisů poskytují provozovatelé, podniky, provozovatelé dolů a případně dovozci ověřovatelům informace o příslušných normách, včetně evropských nebo jiných mezinárodních norem, nebo metodikách, které pro účely ověřovacích činností používají.

Ověřovací činnosti případně zahrnují rovněž ohlášené i neohlášené kontroly na místě s cílem posoudit spolehlivost, důvěryhodnost a přesnost použitých zdrojů údajů a metodik.

3. Ověřovací činnosti uvedené v tomto článku se uvedou do souladu s evropskými nebo jinými mezinárodními normami a metodikami pro ověřovatele s cílem omezit zátěž provozovatelů, podniků, provozovatelů dolů nebo dovozců a příslušných orgánů a s náležitým zohledněním povahy ověřovaných činností a pokynů vydaných v této souvislosti Komisí.

4. Dospějí-li ověřovatelé po svém posouzení s přiměřenou jistotou k závěru, že výkaz emisí splňuje požadavky tohoto nařízení, vydají prohlášení o ověření, ve kterém ověří shodu výkazu emisí a uvedou provedenou ověřovací činnost.

Ověřovatelé vydají prohlášení o ověření pouze tehdy, pokud spolehlivé, důvěryhodné a přesné údaje a informace umožňují stanovit emise metanu s přiměřenou mírou jistoty a za předpokladu, že vykazované údaje jsou v souladu s odhadovanými údaji a jsou úplně a konzistentní.

Shledají-li ověřovatelé po provedení svého posouzení, že výkaz emisí nesplňuje požadavky tohoto nařízení, informují ověřovatele o svém závěru provozovatele, podnik, provozovatele dolů nebo dovozce a poskytnou provozovateli, podniku, provozovateli dolů nebo dovozci odůvodněnou zpětnou vazbu s ohledem na uznávané normy. Provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce ověřovateli neprodleně předají revidovaný výkaz emisí, a to ve lhůtě stanovené ověřovatelem.

5. Provozovatelé, podniky, provozovatelé dolů a dovozci poskytnou ověřovatelům veškerou součinnost nezbytnou k umožnění nebo usnadnění ověřovacích činností, zejména pokud jde o přístup do lokality a předkládání dokumentace nebo záznamů.

Článek 9

Nezávislost a akreditace nebo autorizace ověřovatelů

1. Ověřovatelé musí být nezávislí na provozovatelích, podnicích, provozovatelích dolů a dovozcích a provádějí ověřovací činnosti podle tohoto nařízení ve veřejném zájmu. Proto nesmí ověřovatelé ani žádná část téže právnické osoby být provozovatelem, podnikem, provozovatelem dolů nebo dovozcem, ani být vlastníkem provozovatele, podniku, provozovatele dolů nebo dovozce, ani být vlastněna provozovatelem, podnikem, provozovatelem dolů nebo dovozcem.

Ověřovatelé nesmí mít vztahy s provozovateli, podniky, provozovateli dolů nebo dovozci, které by mohly ovlivnit jejich nezávislost a nestrannost.

2. Ověřovatelé, kteří jsou právnickými osobami, musí být akreditováni vnitrostátním akreditačním orgánem podle nařízení (ES) č. 765/2008.

Neobsahuje-li toto nařízení žádná zvláštní ustanovení o akreditaci ověřovatelů, použije se nařízení (ES) č. 765/2008.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že autorizují coby ověřovatele pro účely tohoto nařízení fyzické osoby. Tyto ověřovatele pověří vnitrostátní orgán, který není vnitrostátním akreditačním orgánem stanoveným podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008.

4. Pokud se členský stát rozhodne použít odstavec 3, zajistí, aby příslušný vnitrostátní orgán splňoval požadavky tohoto nařízení a poskytl Komisi a ostatním členským státům všechny doklady nezbytné k ověření způsobilosti ověřovatelů autorizovaných podle daného odstavce.

Článek 10

Využívání a sdílení informací

1. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí podle tohoto nařízení zohlední Komise, příslušné orgány a ověřovatelé informace zveřejněné Mezinárodním střediskem pro sledování emisí metanu (dále jen „středisko IMEO“) nebo Partnerstvím pro metan v odvětví ropy a zemního plynu (OGMP), či jiné relevantní mezinárodně dostupné informace, zejména informace o:

- a) sběru údajů o emisích metanu v souladu s příslušnými statistickými metodami;
- b) ověřování a validaci metodik a statistických postupů používaných v odvětví ke kvantifikaci údajů o emisích metanu;
- c) vývoji metodik agregace a analýzy údajů v souladu s osvědčenými vědeckými a statistickými postupy s cílem zajistit vyšší úroveň přesnosti odhadů emisí metanu s příslušnou charakterizací nejistoty;
- d) zveřejňování agregovaných vykázaných údajů podle základního zdroje a úrovně vykazování, případně klasifikovaných podle provozovaných a neprovozovaných zařízení, v souladu s požadavky na hospodářskou soutěž a důvěrnost informací;
- e) podávání zpráv o zjištěních o významných nesrovnalostech mezi zdroji údajů, což přispěje k tvorbě spolehlivějších vědeckých metod;
- f) ohlašování událostí spojených s extrémně vysokými emisemi prostřednictvím systému včasného odhalování rizik a varování.

2. Komise středisku IMEO předloží veřejně dostupné údaje o emisích metanu, které jí v souladu s tímto nařízením zpřístupní příslušné orgány a jež považuje za relevantní.

KAPITOLA 3
EMISE METANU V ODVĚTVÍ ROPY A PLYNU

Článek 11

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na činnosti uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a), b) a c).

Článek 12

Monitorování a vykazování

1. Do 5. srpna 2025 předají provozovatelé příslušným orgánům výkaz obsahující kvantifikaci emisí metanu na úrovni zdroje, odhadnutých alespoň pomocí obecných emisních faktorů, které se vztahují ke všem zdrojům. Tento výkaz může obsahovat kvantifikaci emisí metanu na úrovni zdroje v souladu s požadavky stanovenými v odstavci 2 pro některé nebo všechny zdroje.

2. Provozovatelé a podniky usazení v Unii předloží příslušným orgánům členského státu, v němž se zařízení nachází, výkaz obsahující kvantifikaci emisí metanu u zdroje:

a) za provozovaná zařízení do 5. února 2026 a

b) v případě neprovozovaných zařízení do 5. února 2027, pokud tato zařízení nebyla vykazána podle písmene a).

Není-li přímé měření možné, vykazování zahrnuje použití specifických emisních faktorů založených na kvantifikaci na úrovni zdroje nebo odběru vzorků.

3. Provozovatelé a podniky usazení v Unii předají příslušným orgánům členského státu, v němž se zařízení nachází, výkaz obsahující kvantifikaci emisí metanu u zdroje, doplněnou měřením emisí metanu na úrovni lokality, což umožní posouzení odhadů na úrovni zdroje agregovaných podle jednotlivých lokalit a jejich porovnání s těmito odhady:

a) za provozovaná zařízení do 5. února 2027 a poté každý rok do 31. května a

b) za neprovozovaná zařízení do 5. srpna 2028 a poté do 31. května každého roku, pokud tato zařízení nebyla vykazána podle písmene a).

Před předáním výkazu příslušným orgánům provozovatelé a podniky zajistí, aby byl výkaz posouzen ověřovatelem a aby obsahoval prohlášení o ověření vydané v souladu s článkem 8.

4. Výkazy uvedené v tomto článku se týkají období posledního dostupného kalendářního roku a musí obsahovat alespoň tyto informace:

a) typ a místo zdrojů emisí;

b) podrobné údaje pro každý typ zdroje emisí, vykázané v tunách metanu a v tunách ekvivalentu CO₂, s využitím potenciálu globálního oteplování, jak je vymezen v šesté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC);

c) podrobné informace o metodikách kvantifikace;

d) veškeré emise metanu za provozovaná zařízení;

e) majetkový podíl a emise metanu z neprovozovaných zařízení vynásobené majetkovým podílem;

f) seznam subjektů, které jsou pod provozní kontrolou neprovozovaných zařízení.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví vzor výkazů podle tohoto článku, přičemž přihlédne k již uplatněným vnitrostátním výkazům o inventurách, k nejnovějším technickým pokynům a vzorům výkazů partnerství OGMP. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 35 odst. 2.

Až do přijetí příslušných prováděcích aktů provozovatelé a podniky použijí pro operace v počátečních, středních a navazujících fázích dle potřeby nejnovější technické pokyny a vzory výkazů partnerství OGMP 2.0.

5. Měření a kvantifikace uvedené v tomto článku se případně provádějí v souladu s normami a technickými předpisy stanovenými podle článku 32. Do dne použitelnosti těchto norem nebo technických předpisů se provozovatelé a podniky řídí nejmodernějšími odvětvovými postupy a používají nejlepší dostupné technologie pro měření a kvantifikaci emisí metanu. Mimoto mohou provozovatelé a podniky usazení v Unii pro tyto účely použít nejnovější technické pokyny OGMP 2.0 schválené do 4. srpna 2024.

Provozovatelé a podniky poskytnou příslušným orgánům a ověřovatelům informace o použitých normách, včetně evropských nebo jiných mezinárodních norem, nebo metodikách.

6. Provozovatelé a podniky usazení v Unii porovnají kvantifikaci emisí metanu na úrovni zdroje a měření emisí metanu na úrovni lokality. Existují-li statisticky významné rozdíly mezi kvantifikací na úrovni zdroje a měřením emisí metanu na úrovni lokality, provozovatelé a podniky:

- a) to neprodleně oznámí příslušným orgánům ještě před koncem vykazovaného období;
- b) co nejdříve provedou postup sladění a nejpozději v příštím vykazovaném období informují příslušný orgán o výsledcích tohoto postupu, v případě potřeby spolu s poskytnutím veškerých podkladů a podpůrných dokumentů.

Postup sladění se zabývá možnými důvody nesrovnalostí, a to přinejmenším včetně přesnosti a vhodnosti technologií a metod použitých pro kvantifikaci emisí metanu na úrovni zdroje a na úrovni lokality, nebo jakýchkoli nejistot ohledně údajů ve výsledcích v důsledku zvolených metod, technologií nebo extrapolace výsledků.

Pro účely postupu sladění zváží provozovatelé a podniky další kvantifikaci na úrovni zdroje nebo měření na úrovni lokality, aby poskytli nezbytné důkazy k vysvětlení důvodů nesrovnalostí. Na základě výsledků procesu sladění provedou provozovatelé a podniky ve vhodných případech následné numerické úpravy, pokud jde o kvantifikaci na úrovni zdroje nebo měření na úrovni lokality.

Mají-li příslušné orgány za to, že informace poskytnuté provozovatelem nebo podnikem podle prvního pododstavce písm. b) dostatečně nevysvětlují důvody nesrovnalostí, mohou požádat provozovatele nebo podnik o poskytnutí doplňujících informací nebo o přijetí dodatečných opatření.

7. Jsou-li informace důvěrné v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943,⁽²⁴⁾ uvedou dotčení provozovatelé a podniky ve výkazu druh informací, jejichž zveřejnění bylo odepřeno, a příslušné odůvodnění.

8. Příslušné orgány zpřístupní veřejnosti a Komisi výkazy uvedené v tomto článku v souladu s čl. 5 odst. 4 ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy je daní provozovatelé nebo podniky předali.

Článek 13

Obecná povinnost zmírňování emisí

Provozovatelé přijmou veškerá vhodná zmírňující opatření, aby zabránili emisím metanu při provozu svých zařízení, případně tyto emise minimalizovali.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

Článek 14

Zjišťování úniků a oprava netěsností

1. Do 5. května 2025 pro stávající lokality a do šesti měsíců ode dne zahájení provozu pro nové lokality předloží provozovatelé příslušným orgánům program zjišťování úniků a oprav netěsností (dále jen „program LDAR“).

V programu LDAR musí být uveden podrobný popis kontrol LDAR a souvisejících činností, které mají být provedeny v souladu s tímto článkem, částí 1 a 2 přílohy I a případně příslušnými normami a technickými předpisy stanovenými podle článku 32, včetně konkrétních lhůt. Jsou-li v programu LDAR provedeny jakékoli změny, předloží provozovatelé co nejdříve příslušným orgánům aktualizovaný program LDAR.

Do dne použitelnosti norem nebo technických předpisů stanovených podle článku 32 se provozovatelé řídí nejmodernějšími postupy v odvětví a nejlepšími technologiemi, které jsou pro kontroly LDAR komerčně dostupné. Provozovatelé poskytnou příslušným orgánům a ověřovatelům informace o použitých normách, včetně mezinárodních norem, nebo metodikách.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby provozovatel svůj program LDAR s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravil.

2. První kontrolu LDAR typu 2 zahájí provozovatelé u všech komponent, za něž odpovídají, v souladu s programem LDAR co nejdříve od 4. srpna 2024.

Pro stávající lokality provedou provozovatelé první kontrolu LDAR typu 2 v každém případě do 5. srpna 2025. Aniž je dotčena četnost stanovená v části 1 přílohy I, mohou provozovatelé považovat kontroly LDAR typu 2 provedené v období od 3. srpna 2022 do 4. srpna 2024 za první kontrolu LDAR typu 2.

Do devíti měsíců ode dne zahájení provozu nových lokalit, provedou provozovatelé první kontrolu LDAR typu 2 u všech komponent, za něž odpovídají, v souladu s programem LDAR.

Po provedení první kontroly LDAR typu 2 provádějí provozovatelé kontroly LDAR typu 1 a typu 2 s touto četností:

- a) u nadzemních a podzemních komponent, s výjimkou distribučních a přepravních sítí, v souladu s minimální četností stanovenou v části 1 bodě 1 přílohy I;
- b) u složek distribučních a přepravních sítí v souladu s minimální četností stanovenou v části 1 bodě 2 přílohy I;
- c) u všech složek na moři v souladu s minimální četností stanovenou v části 1 bodě 3 přílohy I;
- d) u všech ostatních složek v souladu s minimální četností stanovenou v části 1 bodě 4 přílohy I.

3. Aniž je dotčena povinnost provádět kontroly LDAR typu 2 v souladu s tímto článkem, mohou se provozovatelé v případě, že je vyžadována kontrola LDAR typu 1, rozhodnout, že místo kontroly LDAR typu 1 provedou kontrolu LDAR typu 2.

4. V rámci kontrol LDAR mohou provozovatelé používat pokročilé detekční technologie za předpokladu, že:

- a) příslušné orgány schválí jejich použití v rámci programu LDAR;
- b) měření se provádí na úrovni každého jednotlivého potenciálního zdroje emisí a
- c) pokročilé detekční technologie splňují požadavky stanovené v odstavcích 6 a 7 a je v souladu s požadavky stanovenými v části 1 bodě 2 přílohy I.

5. Odchylně od odst. 2 čtvrtého pododstavce tohoto článku, předloží-li provozovatelé, kteří produkují nebo zpracovávají ropu nebo zemní plyn, na základě měření z posledních pěti let vykázaných provozovateli v souladu s článkem 12 a posouzených ověřovatelem důkazy o tom, že v každé lokalitě uniká méně než 1 % ze všech jejích komponent a dílčích komponenta že souhrnné emise metanu spojené s těmito úniky představují méně než 0,08 % celkového objemu plynu nebo 0,015 % celkové hmotnosti zpracované nebo vytěžené ropy, lze pro komponenty v lokalitách, kde nebyly zjištěny žádné úniky, použít odlišnou četnost kontrol LDAR za předpokladu, že:

- a) u všech komponent v místech zpracování se provádějí kontroly LDAR typu 1 alespoň jednou za 12 měsíců;
- b) u nejméně 25 % všech komponent v místech zpracování se každých 12 měsíců provádějí kontroly LDAR typu 2, přičemž všechny komponenty se zkontrolují nejméně každých 48 měsíců;
- c) u všech komponent v místech produkce se kontroly LDAR typu 1 provádějí nejméně jednou za 36 měsíců;
- d) u všech komponent v místech produkce se kontroly LDAR typu 2 provádějí nejméně každých 60 měsíců.

Zjistí-li kontroly LDAR provedené v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce, že ze všech komponenta dílčích komponent v jednotlivé lokalitě uniká 1 % metanu nebo více nebo souhrnné emise metanu spojené s těmito úniky představují více než 0,08 % celkového objemu plynu nebo 0,0115 % celkové hmotnosti zpracované nebo vytěžené ropy, vztahují se na dotčeného provozovatele v dané lokalitě povinnosti podle odstavce 2.

Příslušný orgán oznámí Komisi výjimky udělené podle tohoto odstavce a provede nerutinní inspekce podle čl. 6 odst. 4.

6. Kontroly LDAR se provádějí pomocí detekčních zařízení, která umožňují zjistit úniky, u každého druhu komponenty takto:

- a) na úrovni, která se co nejvíce blíží každému jednotlivému potenciálnímu zdroji emisí u nadzemních komponenta komponent nacházejících se nad hladinou moře;
- b) v případě podzemních komponent v prvním kroku na rozhraní mezi zemí a atmosférou, a ve druhém kroku, je-li zjištěn únik upřesněný v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 7, co nejbližší zdroji emisí;
- c) v případě mořských komponent nacházejících se pod hladinou moře nebo pod mořským dnem za použití nejlepších komerčně dostupných detekčních technik.

7. Do 5. srpna 2025 upřesní Komise prostřednictvím prováděcího aktu:

- a) minimální detekční limity a detekční techniky pro jednotlivá detekční zařízení používaná ke splnění požadavků na všechny komponenty podle odstavce 8;
- b) prahové hodnoty pro první krok kontrol LDAR, které mají být použity pro splnění požadavků na podzemní komponenty podle odstavce 8.

Tyto minimální detekční limity, techniky a prahové hodnoty musí vycházet z nejlepší dostupné technologie a nejlepších dostupných detekčních technik s přihlédnutím k různým druhům komponent a typů kontrol LDAR. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 35 odst. 3.

Až do přijetí tohoto prováděcího aktu používají provozovatelé za účelem splnění požadavků podle odstavce 8 nejlepší dostupné technologie a nejlepší dostupné detekční techniky v souladu se specifikacemi výrobce pro provoz a údržbu.

8. Provozovatelé opraví nebo vymění všechny komponenty, u nichž bylo zjištěno, že emitují metan při standardní teplotě a tlaku v následujících úrovních či nad nimi, přičemž použijí detekční zařízení v souladu se specifikacemi výrobce pro provoz a údržbu:

- a) u kontrol LDAR typu 1: 7 000 ppm objemu metanu nebo 17 gramů metanu za hodinu;
- b) u kontrol LDAR typu 2:
 - i) 500 ppm v objemu metanu nebo 1 gram metanu za hodinu v případě nadzemních komponent a u komponent nacházejících se nad hladinou moře;

- ii) 1 000 ppm v objemu metanu nebo 5 gramů metanu za hodinu u druhého kroku kontrol LDAR v případě podzemních komponent;
- iii) 7 000 ppm objemu metanu nebo 17 gramů metanu za hodinu v případě komponent nacházejících se pod hladinou moře nebo pod mořským dnem.

9. Oprava nebo výměna komponent uvedených v odstavci 8 se uskuteční ihned po zjištění úniku. Nelze-li opravu provést ihned po zjištění úniku, snaží se ji provozovatel provést co nejdříve, nejpozději však do pěti dnů od zjištění, přičemž dokončena musí být do 30 dnů po zjištění úniku.

Pokud provozovatel může prokázat, že oprava nebo výměna nebude na první pokus do pěti dnů úspěšná nebo možná, nebo pokud provozovatel předpokládá, že úplná oprava nebude z bezpečnostních, správních nebo technických důvodů do 30 dnů možná, oznámí to příslušným orgánům a poskytne jim důkazy spolu s harmonogramy oprav a monitorování, které musí obsahovat přinejmenším prvky stanovené v příloze II, a to nejpozději do 12 dnů od data zjištění úniku.

Tyto harmonogramy oprav a monitorování musí obsahovat všechny nezbytné důkazy zdůvodňující jakékoli zpoždění. Zajistí, aby dopad na životní prostředí byl minimalizován a aby byla dodržována příslušná bezpečnostní, administrativní a technická kritéria. Příslušné orgány mohou požadovat, aby provozovatel svůj harmonogram oprav a monitorování s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravil. V každém případě se oprava nebo výměna provádí v nejbližším možném termínu.

Provozovatel musí upřednostňovat opravy větších úniků.

Při opravách nebo výměnách uvedených v tomto odstavci se použijí nejlepší komerčně dostupné technologie, které poskytují dlouhodobou ochranu před budoucími úniky.

Bezpečnostní, správní a technická kritéria, uvedená v tomto odstavci, se omezují na:

- a) bezpečnost personálu a jiných osob v blízkosti zjištěného úniku;
- b) jakýkoli nepříznivý dopad na životní prostředí, může-li provozovatel prokázat, že by tento dopad byl větší než přínosy pro životní prostředí, například pokud by oprava mohla vést k vyšší celkové úrovni emisí metanu, než by tomu bylo v případě neuskutečnění opravy;
- c) dostupnost komponenty, včetně plánované údržby, požadavků povolení nebo požadovaného správního povolení;
- d) nedostupnost náhradních dílů nezbytných pro opravu komponenty nebo náhradních komponent a
- e) významné zhoršení situace v oblasti dodávek plynu s pravděpodobností, že povede ke krizové úrovni, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ⁽²⁵⁾.

10. Pokud platí jedna nebo více podmínek stanovených v odst. 9 šestém pododstavci písm. a) až e) a je-li před opravou nebo výměnou nezbytná odstávka, provozovatelé do 24 hodin od zjištění minimalizují únik a netěsnost opraví do konce příští plánované odstávky nebo do jednoho roku, podle toho, co nastane dříve, ledaže lze důvodně předpokládat, že dřívější provedení opravy povede k situaci, kdy by množství metanu vypuštěného během oprav bylo s velkou pravděpodobností výrazně vyšší než množství metanu, které by uniklo v případě neuskutečnění opravy, nebo ledaže lze důvodně předpokládat, že dřívější provedení opravy povede k problémům s bezpečností dodávek malých připojených soustav vymezených ve směrnici (EU) 2019/944.

Provozovatel příslušným orgánům neprodleně poskytne veškeré nezbytné důkazy odůvodňující jeho rozhodnutí o odložení opravy.

⁽²⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1).

Rozhodnutí o odložení opravy bezpečnostních, správních nebo technických důvodů musí být schváleno příslušnými orgány a být zahrnuto do harmonogramu oprav a monitorování. Příslušné orgány mohou požadovat, aby dotčený provozovatel svůj harmonogram oprav a monitorování s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravil.

11. Provozovatelé neprodleně vytvoří, aktualizují a plně zpřístupní příslušným orgánům záznamy o všech rozhodnutích o odložení opravy podle tohoto článku, včetně všech nezbytných důkazů odůvodňujících každé rozhodnutí a příslušných harmonogramů oprav a monitorování.

12. Bez ohledu na odstavec 2 provozovatelé prověří komponenty,

- a) u nichž bylo během předchozí kontroly LDAR zjištěno, že emitují při standardní teplotě a tlaku metan v úrovních, které se rovnají nebo jsou vyšší než prahové hodnoty uvedené v odstavci 8, a to okamžitě po provedení opravy podle odstavce 9 a nejpozději do 45 dnů poté s cílem zajistit, aby oprava byla úspěšná; a
- b) u nichž při standardní teplotě a tlaku dochází k emisím metanu v úrovních, které jsou nižší než prahové hodnoty uvedené v odstavci 8, a to nejpozději do tří měsíců od data zjištění emisí, aby alespoň jednou ověřili, zda se objem uvolněného metanu nezměnil a zda je nutná oprava.

Je-li zjištěno vyšší bezpečnostní riziko nebo vyšší riziko uvolňování metanu, mohou příslušné orgány doporučit, aby se u příslušných komponent kontroly LDAR prováděly častěji.

13. Aniž je dotčena povinnost předávat výkazy podle odstavce 14, zaznamenávají provozovatelé veškeré zjištěné netěsnosti bez ohledu na jejich velikost a pravidelně je kontrolují a zajišťují, aby došlo k jejich opravě v souladu s odstavcem 9.

Provozovatelé záznamy uchovávají po dobu nejméně 10 let a na žádost poskytují tyto informace příslušným orgánům.

14. Provozovatelé předloží příslušným orgánům členského státu, v němž se příslušná zařízení nacházejí, každý rok veškeré harmonogramy oprav a monitorování a zprávu shrnující výsledky všech kontrol LDAR učiněných v předcházejícím roce.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby provozovatelé své zprávy či harmonogramy oprav a monitorování s ohledem na požadavky tohoto nařízení upravili.

15. Provozovatelé jsou oprávněni kteroukoli z činností stanovených v tomto článku delegovat. Delegování činností nemá vliv na odpovědnost provozovatelů, ani na účinnost dohledu vykonávaného příslušnými orgány.

16. Členské státy zajistí, aby byly poskytovatelům služeb LDAR a provozovatelům v souvislosti s kontrolami LDAR k dispozici certifikační a akreditační programy nebo rovnocenné systémy zajištění kvalifikace, včetně vhodných programů odborné přípravy.

17. Aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES⁽²⁶⁾ a 2013/30/EU⁽²⁷⁾, mohou příslušné orgány rozhodnout o osvobození komponent ropného a plynárenského zařízení v moři, které se nachází na jejich území v hloubce vody větší než 700 metrů, od požadavků podle tohoto článku, může-li dotčený provozovatel spolehlivě prokázat, že dopad potenciálních emisí metanu z těchto komponent na klima je velmi pravděpodobně zanedbatelný.

Článek 15

Omezení vypouštění a flérování

1. Vypouštění je zakázáno s výjimkou případů stanovených v tomto článku. Rutinní flérování je zakázáno.
2. Vypouštění nebo flérování je dovoleno pouze v případě mimořádné události nebo poruchy.

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/30/EU ze dne 12. června 2013 o bezpečnosti činností v odvětví ropy a zemního plynu v moři a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. L 178, 28.6.2013, s. 66).

3. Bez ohledu na odstavec 2 je vypouštění nebo flérování povoleno, je-li to nevyhnutelné a nezbytně nutné a s výhradou oznamovacích povinností stanovených v článku 16.

Vypouštění a flérování se považuje za nevyhnutelné a nezbytně nutné v následujících zvláštních situacích, kdy vypouštění, nebo případně flérování nelze zcela eliminovat, anebo je nezbytné z bezpečnostních důvodů:

- a) při běžném provozu pneumatických zařízení, kompresorů, zásobníků pro skladování za atmosférického tlaku, odběrných a měřicích zařízení, jakož i suchých plynových ucpávek, nebo jiných komponent určených k vypouštění, splňují-li tato zařízení normy nebo technické předpisy podle článku 32 a jsou-li řádně udržovaná, aby se minimalizovalo uvolňování metanu;
- b) během odčerpávání nebo odstraňování kapalinové ucpávky ve vrtu k vyrovnání na atmosférický tlak;
- c) během měření nebo odběru vzorků ze zásobníku nebo jiné nízkotlaké nádoby, splňuje-li tento zásobník nebo nádoba normy a technické předpisy podle článku 32;
- d) při přečerpávání kapalin ze zásobníku nebo jiné nízkotlaké nádoby do přepravního vozidla, splňuje-li tento zásobník nebo nádoba normy a technické předpisy podle článku 32;
- e) během opravy, údržby, zkušebních postupů a vyřazování z provozu, včetně zařízení na odfukování a snižování tlaku za účelem opravy a údržby;
- f) během zkoušky těsnosti úvodní vrtné kolony;
- g) během zkoušky těsnosti pakru;
- h) během těžební zkoušky trvající méně než 24 hodin;
- i) pokud metan nesplňuje specifikace sběrného potrubí za předpokladu, že provozovatel analyzuje vzorky metanu dvakrát týdně s cílem zjistit, zda bylo dosaženo specifikací, a směřuje metan do sběrného potrubí, jakmile jsou specifikace potrubí splněny;
- j) během uvádění potrubí, zařízení nebo zázemí do provozu, avšak pouze po dobu nezbytnou k odstranění nečistot z potrubí nebo zařízení;
- k) během ježkování či odtlačování potrubí za účelem opravy, vyřazování potrubí z provozu nebo jeho odvodu, odplynění, nebo proplachování za účelem opravy nebo údržby a pouze v případě, že plyn nelze zachytit nebo přeměrovat do nedotčeného úseku potrubí.

4. Je-li vypouštění podle odstavců 2 a 3 povoleno, provozovatelé toto vypouštění provádějí pouze tehdy, není-li z důvodu nedostatečné hořlavosti nebo nemožnosti udržovat plamen technicky proveditelné flérování, existuje-li při něm riziko ohrožení bezpečnosti provozu nebo personálu, anebo pokud by z hlediska emisí mělo horší dopad na životní prostředí. V takové situaci provozovatelé v rámci povinnosti oznamování podle článku 16 zpraví příslušné orgány a poskytnou jim důkazy o tom, že místo flérování bylo nutné použít vypouštění.

5. Vypouštěcí zařízení se nahradí alternativami, které nevypouštějí emise, jsou-li komerčně dostupné a splňují-li normy nebo technické předpisy pro komponenty určené k vypouštění podle článku 32.

6. Kromě podmínek uvedených v odstavcích 2 a 3, je flérování dovoleno pouze v případě, že z jiných než ekonomických důvodů není proveditelné zpětné vtlačení, využití na místě, uskladnění pro účely pozdějšího využití nebo uvedení metanu na trh. V takové situaci musí provozovatelé v rámci oznamovacích povinností podle článku 16 příslušným orgánům prokázat, že místo zpětného vtlačení, využití na místě, uskladnění pro účely pozdějšího využití nebo uvedení metanu na trh bylo nutné použít flérování.

7. Při kompletní stavbě, výměně nebo renovaci lokality provozovatelé instalují a používají pouze pneumatická zařízení, kompresory, zásobníky pro skladování za atmosférického tlaku, odběrná a měřicí zařízení, jakož i suché plynové ucpávky, které jsou komerčně dostupné a mají nulové emise. Při částečné obměně či renovaci lokality provozovatelé instalují a používají pneumatická zařízení, kompresory, zásobníky pro skladování za atmosférického tlaku, odběrná a měřicí zařízení, jakož i suché plynové ucpávky, které jsou komerčně dostupné a mají nulové emise, pouze v dané části.

8. Provozovatelé musí splňovat požadavky tohoto článku neprodleně a v každém případě nejpozději do 5. února 2026 v případě stávajících lokalit a nejpozději do 12 měsíců ode dne zahájení provozu nových lokalit. Nejsou-li provozovatelé s to splnit požadavky tohoto článku v důsledku mimořádného zpoždění způsobeného potřebou získat od příslušných orgánů povolení nebo jiné správní oprávnění nebo nedostupností vypouštěcího nebo flérovacího zařízení, poskytnou příslušným orgánům podrobný harmonogram provádění. Tento harmonogram musí obsahovat dostatečné důkazy o plnění podmínek stanovených v tomto odstavci. Příslušné orgány mohou požadovat změny tohoto harmonogramu.

Článek 16

Oznamování případů vypouštění a flérování

1. Provozovatelé oznámí příslušným orgánům případy vypouštění a případy flérování:

- a) způsobené mimořádnou událostí nebo poruchou; nebo
- b) trvající během 24 hodin v rámci jednoho případu celkově 8 nebo více hodin.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci se učiní neprodleně po výskytu daného případu, nejpozději však do 48 hodin od jeho začátku nebo od okamžiku, kdy se o něm provozovatel dozvěděl, v souladu s prvky stanovenými v příloze III.

Odchylně od prvního pododstavce se kontrolované flérování prováděné během odstávek vykazuje ve výroční zprávě.

2. Provozovatelé předkládají příslušným orgánům každoročně oznámení všech případů vypouštění a případů flérování uvedených v odstavci 1 tohoto článku a v článku 15 v souladu s prvky stanovenými v příloze III, a to v rámci příslušného výkazu uvedeného v článku 12.

Článek 17

Požadavky na účinnost flérování

1. Při kompletní nebo částečné stavbě, obměně nebo renovaci lokality nebo jsou-li instalovány nové fléry nebo jiná spalovací zařízení, instalují provozovatelé pouze fléry nebo spalovací zařízení se samozapalovacím zařízením nebo trvalým pilotním hořákem s nejméně 99 % jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování.

2. Provozovatelé zajistí, aby do 5. února 2026 veškeré fléry nebo jiná spalovací zařízení splňovaly požadavky podle odstavce 1.

3. Provozovatelé provádějí inspekce flér nebo jiných spalovacích zařízení každých 15 dnů v souladu s přílohou IV, s výjimkou případů, kdy se nepoužívají pravidelně. Pokud nejsou fléry nebo jiná spalovací zařízení používány pravidelně, provádějí provozovatelé inspekci před každým použitím.

Místo pravidelných inspekcí mohou provozovatelé, s výhradou schválení příslušnými orgány, používat dálkové nebo automatizované monitorovací systémy uvedené v souladu s body 1 a 2 přílohy IV.

Při zjištění nesrovnalostí provozovatelé vyšetří příčinu nesrovnalosti a napraví ji do 6 hodin nebo, v případě nepříznivých povětrnostních jevů či jiných extrémních podmínek, do 6 hodin od obnovení normálních podmínek.

4. Při používání samozapalovacích nebo trvalých pilotních hořáků provozovatelé použijí zařízení pro řízení plamene za účelem nepřetržitého monitorování plamene hlavní fléry nebo plamene pilotního hořáku s cílem zajistit, aby v důsledku vyhasnutí plamene nedocházelo k vypouštění.

Článek 18

Neaktivní vrtý, dočasně odstavené vrtý a trvale zlikvidované vrtý

1. Členské státy do 5. srpna 2025 vypracují a zveřejní soupis všech neaktivních, dočasně odstavených a trvale zlikvidovaných vrtů na svém území nebo ve své jurisdikci, které jsou zaznamenané nebo o jejichž poloze jsou k dispozici informace nebo důkazy, nebo u nichž lze s vynaložením veškerého přiměřeného úsilí polohu určit. Soupis musí obsahovat alespoň prvky stanovené v části 1 přílohy V.

Členské státy tento soupis vedou a průběžně aktualizují, mimo jiné s vynaložením veškerého přiměřeného úsilí k nalezení a zdokumentování všech identifikovaných neaktivních vrtů, dočasně odstavených vrtů a trvale zlikvidovaných vrtů nacházejících se na jejich území nebo v jejich jurisdikci, a to na základě důkladného posouzení zohledňujícího nejaktuálnější vědecké poznatky a nejlepší dostupné techniky.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy, které Komisi poskytnou důkazy o tom, že na jejich území nebo v jejich jurisdikci je celkem 40 000 nebo více zaznamenaných neaktivních vrtů, dočasně odstavených vrtů a trvale zlikvidovaných vrtů, přijmout plán pro dokončení soupisu uvedeného v odstavci 1 a kvantifikace emisí metanu, nebo případně prokázat, že s těmito vrtý nejsou spojeny žádné emise metanu, a to přinejmenším s uvedením prvků stanovených v části 1 přílohy V, a tento plán zveřejní za předpokladu, že:

- a) do 5. srpna 2025 je nejméně 20 % těchto vrtů zařazeno do soupisu, do něhož se přednostně zařadí neaktivní a dočasné odstavené vrtý;
- b) do 5. srpna 2026 je do soupisu zařazeno nejméně 40 % těchto vrtů;
- c) v průběhu každých 12 měsíců počínaje 5. srpna 2026 je do soupisu zařazeno nejméně dalších 15 % těchto vrtů;
- d) všechny vrtý jsou do soupisu zařazeny do 5. srpna 2030.

Plán podléhá schválení příslušných orgánů.

3. Aniž je dotčen odstavec 4, předloží se výkazy obsahující informace týkající se kvantifikace emisí metanu a informace o monitorování tlaku ze všech neaktivních vrtů a dočasně odstavených vrtů, je-li k dispozici příslušné zařízení pro monitorování tlaku, příslušným orgánům do 5. května 2026 a poté každoročně do 31. května.

Tyto výkazy zahrnují kvantifikaci emisí metanu do ovzduší a do vody, případně informace o monitorování tlaku za použití norem nebo technických předpisů stanovených podle článku 32. Do dne použitelnosti těchto norem nebo technických předpisů se provozovatelé a případně členské státy řídí nejmodernějšími odvětvovými postupy a pro měření a kvantifikaci emisí metanu používají nejlepší dostupné technologie.

Pokud provozovatelé nebo členské státy vykazují emise metanu v rámci mezinárodních nebo regionálních dohod, jejichž smluvní stranou je Unie nebo příslušný členský stát, mohou výkazy uvedené v tomto odstavci zahrnovat informace vykázané v rámci těchto dohod.

Výkazy týkající se neaktivních a dočasně odstavených vrtů v členských státech, v nichž se nachází 40 000 nebo více neaktivních, dočasně odstavených a trvale zlikvidovaných vrtů, se předkládají do 12 měsíců od zařazení každého z těchto vrtů do soupisu a poté každoročně do 31. května.

4. Jsou-li příslušným orgánům poskytnuty kvantifikace emisí metanu a údaje o monitorování tlaku, je-li k dispozici příslušné zařízení pro monitorování tlaku, a tyto údaje prokazují, že z dočasně odstaveného vrtu na pevnině nedošlo během posledních pěti let k žádným emisím metanu, odstavec 3 se na tento vrt přestane vztahovat.

Jsou-li příslušným orgánům poskytnuty kvantifikace emisí metanu a údaje z monitorování tlaku, je-li k dispozici příslušné zařízení pro monitorování tlaku, a tyto údaje prokazují, že z neaktivního nebo dočasně odstaveného vrtu na moři nedošlo během posledních tří let k žádným emisím metanu, odstavec 3 se na tento vrt přestane vztahovat.

5. Jsou-li příslušným orgánům poskytnuty spolehlivé důkazy o významných množstvích emisí metanu u neaktivního nebo dočasně odstaveného vrtu na moři uvedené v odstavci 4 nebo v trvale zlikvidovaném vrtu, a pokud tyto důkazy potvrdila nezávislá třetí strana, rozhodnou příslušné orgány v souvislosti s dočasně odstavenými vrty o uplatnění povinností stanovených v tomto článku.

6. Jsou-li v neaktivních vrtech, dočasně odstavených vrtech nebo trvale zlikvidovaných vrtech zjištěny emise metanu, příjmu členské státy nebo odpovědná strana podle odstavce 8 veškerá nezbytná opatření, která mají k dispozici, za účelem sanace, regenerace a trvalé likvidace, je-li to technicky proveditelné, a současně přihlédnou k dopadu nezbytných prací na životní prostředí se zřetelem na související zmírňování emisí metanu.

7. Před předložením příslušným orgánům musí být výkazy uvedené v odstavci 3 tohoto článku posouzeny ověřovatelem, přičemž musí obsahovat prohlášení o ověření vydané v souladu s článkem 8.

8. Členské státy zajistí, aby provozovatelé plnili povinnosti stanovené v odstavcích 3 až 7 a v odstavci 9. Pokud provozovatel, vlastník, držitel licence nebo strana podle vnitrostátního práva jinak odpovědná za vrt předloží příslušnému orgánu dostatečné a spolehlivé důkazy prokazující, že nemá dostatečné finanční prostředky k plnění těchto povinností, nebo pokud nelze odpovědnou stranu určit, je za plnění těchto povinností odpovědný členský stát.

9. Do 5. srpna 2026 vypracují členské státy nebo odpovědná strana podle článku 8 plán na zmírňování emisí v souvislosti se sanací, regenerací a trvalou likvidací neaktivních vrtů a dočasně odstavených vrtů, zahrnující alespoň prvky stanovené v části 2 přílohy V, který se provede do 12 měsíců od předložení prvního výkazu podle odstavce 3.

Odchylně od prvního pododstavce, může-li členský stát nebo strana odpovědná podle odstavce 8 prokázat, že provedení tohoto plánu na zmírňování emisí není v této lhůtě z bezpečnostních, správních nebo technických důvodů možné, mohou jeho provedení odložit. V plánu na zmírňování emisí jsou uvedeny všechny nezbytné důkazy pro toto rozhodnutí. V takových případech se provádění plánu uskuteční co nejdříve při zajištění, aby k ukončení mitigačních opatření u každého vrtu došlo do tří let od předložení první zprávy uvedené v odstavci 3.

Příslušné orgány mohou požadovat, aby odpovědná strana upravila svůj plán na zmírňování emisí s ohledem na požadavky tohoto nařízení.

Členské státy nebo odpovědná strana podle odstavce 8 plán na zmírňování emisí pravidelně aktualizují v souladu se soupisem uvedeným v odstavci 1 a výkazy uvedenými v odstavci 3 a veškerými změnami nebo novými informacemi z nich odvozenými, a to na základě důkladného posouzení zohledňujícího nejaktuálnější vědecké poznatky a nejlepší dostupné techniky.

Plány na zmírňování emisí využívají soupis uvedený v odstavci 1 a výkazy uvedené v odstavci 3 k určení priorit činností, a to včetně:

- a) sanace, regenerace a trvalé likvidace vrtů;
- b) regenerace souvisejících přístupových komunikací, nebo případně okolní půdy pod vodou;
- c) obnovy krajiny, vod, mořského dna a stanovišť ovlivněných vrty a předchozími činnostmi;
- d) monitorování s cílem zajistit, aby odstavené či zlikvidované vrty nebyly zdrojem emisí metanu v souladu s tímto článkem.

10. Příslušné orgány přezkoumají a zpřístupní výkazy a plány na zmírňování emisí uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi v souladu s čl. 5 odst. 4 ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy provozovatel předložil nebo členský stát vyhotovil plán na zmírňování emisí.

11. Aniž jsou dotčeny směrnice 2008/56/ES a 2013/30/EU, mohou příslušné orgány rozhodnout o osvobození ropných a plynových vrtů na moři, které se nacházejí v hloubce vody více než 700 metrů, od požadavků podle odstavce 3 nebo 9 tohoto článku, pokud lze předložit spolehlivé důkazy o tom, že dopad potenciálních emisí metanu z těchto vrtů na klima je s velkou pravděpodobností zanedbatelný.

12. Aniž jsou dotčeny směrnice 2008/56/ES a 2013/30/EU, a s výhradou schválení příslušnými orgány mohou být dočasně odstavené a trvale zlikvidované vrty na moři nacházející se v hloubce vody 200 až 700 metrů osvobozeny od požadavků podle odstavce 3 nebo 10 tohoto článku, pokud provozovatel prokáže, že dopad potenciálních emisí metanu z těchto komponent na klima je s velkou pravděpodobností zanedbatelný a odvolá se na posouzení vlivů na životní prostředí provedené před vrtáním nebo po nehodách při provozu.

KAPITOLA 4

EMISE METANU V ODVĚTVÍ UHLÍ

Oddíl I

Monitorování a vykazování v případě aktivních uhelných dolů

Článek 19

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se použije na aktivní hlubinné a povrchové uhelné doly.
2. K emisím metanu z aktivních hlubinných uhelných dolů patří:
 - a) emise metanu ze všech větracích šachet používaných provozovatelem dolu;
 - b) emise metanu z degazačních stanic a z degazačního systému, ať již v důsledku úmyslného nebo neúmyslného vypouštění, nebo neúplného spalování při flérování;
 - c) emise metanu vznikající během doprovodných potěžebních činností a v oblasti dolu.
3. K emisím metanu z aktivních povrchových uhelných dolů patří:
 - a) emise metanu vznikající v uhelném dole během těžebního procesu;
 - b) emise metanu vznikající během doprovodných potěžebních činností a v oblasti dolu.

Článek 20

Monitorování a vykazování

1. U hlubinných uhelných dolů provádějí provozovatelé dolů nepřetržitě přímé měření a kvantifikaci na úrovni zdroje ve všech odváděcích ventilačních šachtách. Provozovatelé dolů vykazují příslušným orgánům množství emisí metanu připadající na jednu ventilační šachtu za rok v kilotunách metanu, přičemž používají zařízení a metodiku, které umožňují dosáhnout přesnosti měření s tolerancí 0,5 kilotuny metanu za rok nebo 5 % vykázaného množství podle toho, která hodnota je nižší.
2. Provozovatelé degazačních stanic nepřetržitě provádějí přímé měření a kvantifikaci celkově uvolněného vypouštěného a flérovaného metanu na úrovni zdroje bez ohledu na to, jaké jsou pro vypouštění a flérování důvody.
3. Pokud jde o povrchové uhelné doly, použijí provozovatelé dolů ke kvantifikaci emisí metanu vyplývajících z těžebních činností emisní faktory metanu odpovídající příslušným ložiskům uhelných dolů. Provozovatelé dolů stanovují tyto emisní faktory čtvrtletně v souladu s příslušnými vědeckými standardy a zohledňují i emise metanu z okolních vrstev.
4. Měření a kvantifikace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se provádějí v souladu s platnými normami a technickými předpisy stanovenými podle článku 32. Do dne použitelnosti těchto norem nebo technických předpisů se provozovatelé dolů řídí nejmodernějšími odvětvovými postupy a pro měření a kvantifikaci emisí metanu používají nejlepší dostupné technologie. Provozovatelé dolů poskytnou příslušným orgánům a ověřovatelům informace o použitých normách, včetně mezinárodních norem, nebo metodikách.

Pokud jde o nepřetržité přímé měření a kvantifikaci na úrovni zdroje podle odstavců 1 a 2, není-li část měřicího přístroje po určitou dobu v provozu, mohou být k odhadu údajů za dobu, kdy přístroj nebyl v provozu, použity na poměrném základě údaje získané během období, kdy přístroj v provozu byl.

Přístroje používané k nepřetržitému přímému měření a kvantifikaci na úrovni zdroje uvedeným v odstavcích 1 a 2 musí být v provozu více než 90 % doby, po kterou jsou používány k monitorování emisí metanu, s výjimkou odstávek nutných k jejich recalibraci a opravě.

5. Ve vhodných případech provozovatelé dolů odhadují emise metanu z uhlí vznikající během potěžebních činností za pomoci emisních faktorů potěžebních činností, které jsou každoročně aktualizovány, na základě vzorků uhlí specifických pro daná ložiska a v souladu s příslušnými vědeckými standardy.

6. Do 5. srpna 2025 a poté každoročně do 31. května předloží provozovatelé dolů a provozovatelé degazačních stanic příslušným orgánům výkaz obsahující údaje o ročních emisích metanu na úrovni zdrojů v souladu s tímto článkem.

Výkaz se týká období posledního dostupného kalendářního roku a zahrnuje prvky stanovené v části 1 přílohy VI, pokud jde o aktivní hlubinné uhelné doly, v části 2 přílohy VI, pokud jde o aktivní povrchové uhelné doly, a v části 3 přílohy VI, pokud jde o degazační stanice.

Před předáním příslušným orgánům provozovatelé dolů a provozovatelé degazačních stanic zajistí, aby výkazy uvedené v tomto odstavci byly posouzeny ověřovatelem a aby obsahovaly prohlášení o ověření vydané v souladu s článkem 8.

7. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi v souladu s čl. 5 odst. 4 do tří měsíců od jejich předání provozovateli dolů.

Oddíl II

Zmírňování emisí metanu z aktivních hlubinných uhelných dolů

Článek 21

Oblast působnosti

Tento oddíl se použije na emise metanu z hlubinných uhelných dolů uvedených v čl. 19 odst. 2.

Článek 22

Mitigační opatření

1. Flérování se jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování nižší než 99 % a vypouštění metanu z degazačních soustav se ode dne 1. ledna 2025 zakazuje, s výjimkou mimořádných událostí nebo poruch, anebo případů, kdy je to nevyhnutelné a nezbytně nutné za účelem údržby a s výjimkou vypouštění podle odstavce 2. V takových případech mohou provozovatelé degazačních stanic provádět vypouštění pouze tehdy, není-li technicky proveditelné flérování nebo hrozí-li při něm ohrožení bezpečnosti provozu nebo personálu. V takové situaci provozovatelé degazačních stanic v rámci povinnosti předkládat výkazy dle článku 23 příslušným orgánům prokáží, že místo flérování bylo nutné vypouštění.

2. Od 1. ledna 2027 je zakázáno vypouštění metanu větracími šachtami v uhelných dolech, které vede k emisím více než pěti tun metanu na kilotunu vytěženého uhlí, kromě dolů na těžbu koksovatelného uhlí, s výjimkou případů mimořádných událostí.

Od 1. ledna 2031, s výjimkou mimořádných událostí, je zakázáno vypouštění metanu větracími šachtami v uhelných dolech, které vede k emisím více než tří tun metanu na kilotunu vytěženého uhlí, kromě dolů na koksovatelné uhlí.

Tyto prahové hodnoty se použijí za rok na důl a provozovatele, provozuje-li jeden subjekt více uhelných dolů.

Opatření přijatá v souladu s tímto odstavcem nesmí vést ke zhoršení bezpečnosti zaměstnanců.

3. Do 5. srpna 2027 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením omezení vypouštění metanu z ventilačních šachet dolů na koksovateľné uhlí.

4. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), mohou členské státy použít systém pobídek ke zmírňování emisí metanu na základě poplatků, plateb nebo sankcí, jak je uvedeno v článku 33, aby zajistily, aby provozovatelé stávajících uhelných dolů dodržovali povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

Článek 23

Oznamování případů vypouštění a flérování

1. Od 1. ledna 2025 mají provozovatelé degazačních stanic povinnost oznamovat příslušným orgánům veškeré případy vypouštění a flérování se jmenovitou účinností zneškodňování a odstraňování nižší než 99 %:

- a) způsobené mimořádnou událostí nebo poruchou;
- b) k nimž došlo nevyhnutelně v důsledku údržby degazačního systému.

Oznámení se učiní v souladu s přílohou VII neprodleně po výskytu daného případu, nejpozději však do 48 hodin od jeho začátku nebo od okamžiku, kdy se o něm provozovatel dozvěděl.

2. Příslušné orgány každoročně zpřístupní veřejnosti a Komisi v souladu s čl. 5 odst. 4 informace, které jim byly předloženy podle tohoto článku.

Oddíl III

Emise metanu z uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů

Článek 24

Oblast působnosti

Tento oddíl se vztahuje na následující emise metanu z uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů, v nichž byla produkce uhlí ukončena po 3. srpnu 1954:

- a) emise metanu ze všech větracích šachet, které nadále uvolňují metan;
- b) emise metanu ze zařízení pro dobývání uhlí, jehož používání bylo ukončeno;
- c) emise metanu z jiných přesně definovaných bodových zdrojů emisí, jak je uvedeno v části 1 přílohy VIII.

Článek 25

Monitorování a vykazování

1. Členské státy do 5. srpna 2025 vypracují a zveřejní soupis veškerých uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů na svém území nebo ve své jurisdikci, jejichž provoz byl ukončen po 3. srpnu 1954, v souladu s metodikou stanovenou v části 1 přílohy VIII, který bude obsahovat alespoň prvky v ní uvedené.

2. Od 5. května 2026 musí být u všech uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů, jejichž provoz byl ukončen po 3. srpnu 1954, měřeny emise metanu.

Měřicí přístroje musí být instalovány na všech prvcích uvedených v příloze VIII části 1 bodu 1.5, u nichž bylo na základě soupisu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku zjištěno, že uvolňují více než 0,5 tuny metanu ročně. Uvedené měřicí přístroje provádějí přímé měření na úrovni zdroje nebo kvantifikaci na úrovni zdroje v souladu s platnými normami nebo technickými předpisy stanovenými podle článku 32, a to přinejmenším každou hodinu a v dostatečné kvalitě, která umožní reprezentativní odhad ročních emisí metanu ze všech prvků uvedených v příloze VIII části 1 bodě 1.5, u nichž bylo zjištěno,

že vypouštějí či uvolňují metan. Do dne použitelnosti těchto norem nebo technických předpisů se provozovatelé dolů řídí nejmodernějšími odvětvovými postupy a pro měření a kvantifikaci emisí metanu používají nejlepší dostupné technologie. Provozovatelé dolů poskytují příslušným orgánům a ověřovatelům informace o použitých normách, včetně evropských či jiných mezinárodních norem, technických předpisech nebo metodikách.

Měřicí přístroje musejí být v provozu více než 90 % doby, po kterou jsou používány k monitorování emisí metanu, s výjimkou doby odstávky nutné k jejich recalibraci a opravě.

3. Pokud je zjištěné roční množství emisí metanu u prvku uvedeného v příloze VIII části 1 bodě 1.5 nižší než jedna tuna metanu po dobu šesti po sobě jdoucích let v případě zaplavených dolů nebo 12 po sobě následujících let v případě nezatopených hlubinných uhelných dolů, nebude se již pro tento konkrétní prvek provádět žádné další monitorování a vykazování.

4. Na žádost odpovědné strany mohou příslušné orgány osvobodit uzavřené hlubinné uhelné doly a opuštěné hlubinné uhelné doly od požadavků uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku a v příloze VIII části 1 bodě 1.5, pokud odpovědná strana prokáže, že tyto doly byly zcela zaplaveny po dobu nejméně 10 let přede dnem podání žádosti.

K této žádosti se přiloží výkaz odpovědné strany. Tento výkaz prokazuje stabilizaci hydrogeologických podmínek a neexistenci významných množství emisí metanu z příslušného uhelného dolu. Příslušné orgány tuto zprávu zveřejní v souladu s vnitrostátním právem.

5. Obdrží-li příslušné orgány spolehlivé důkazy o významných množstvích emisí metanu z uzavřeného hlubinného uhelného dolu nebo opuštěného hlubinného uhelného dolu podle odstavce 4, pak se na tento uhelný důl povinnosti stanovené v odstavcích 2 a 3 vztahují.

6. Výkazy obsahující odhady ročních údajů o emisích metanu na úrovni zdroje se předloží příslušným orgánům do 5. srpna 2026 a poté každoročně vždy do 31. května.

Tyto výkazy se týkají posledního dostupného kalendářního roku a musí obsahovat prvky stanovené v části 2 přílohy VIII.

Před předložením příslušným orgánům posoudí výkazy uvedené v tomto odstavci ověřovatel. Tyto výkazy musí obsahovat prohlášení o ověření vydané v souladu s článkem 8.

7. Za splnění požadavků uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku ve vztahu k uzavřeným hlubinným uhelným dolům nesou odpovědnost provozovatelé dolů nebo členské státy. Za splnění požadavků uvedených v odstavcích 2 až 6 tohoto článku ve vztahu k opuštěným hlubinným uhelným dolům nesou odpovědnost členské státy. V případě alternativního využití opuštěných hlubinných uhelných dolů odpovídá za splnění požadavků uvedených v odstavcích 2, 3 a 6 tohoto článku držitel povolení uvedený v čl. 26 odst. 3.

8. Příslušné orgány zpřístupní výkazy uvedené v tomto článku veřejnosti a Komisi v souladu s čl. 5 odst. 4 do tří měsíců od jejich předložení odpovědnou stranou.

Článek 26

Mitigační opatření

1. Na základě soupisu uvedeného v článku 25 členské státy vypracují a provedou plán na zmírňování emisí metanu z uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů, jejichž provoz byl ukončen po 3. srpnu 1954.

Tento plán na zmírňování emisí musí být předložen příslušným orgánům do 5. února 2027. Zahrnuje klíčové milníky pro jeho provádění a alespoň prvky stanovené v části 3 přílohy VIII.

2. Od 1. ledna 2030 je zakázáno vypouštění a flérování u zařízení uvedeného v čl. 25 odst. 2, ledaže využívání metanu nebo zmírnění emisí metanu není technicky proveditelné nebo při něm existuje riziko ohrožení životního prostředí,

bezpečnosti osob, včetně personálu, nebo zdraví. V takové situaci provozovatelé dolů nebo členské státy v rámci svých vykazovacích povinností podle článku 25 prokáží, že místo využití metanu nebo zmírňování emisí metanu bylo nutné vypouštění nebo flérování.

3. Alternativní využití opuštěných hlubinných uhelných dolů je povoleno na základě povolovacího řízení přizpůsobeného konkrétnímu druhu alternativního použití opuštěného hlubinného uhelného dolu. Žadatel předloží příslušným orgánům podrobný plán opatření k zamezení emisím metanu. Držitel povolení musí splňovat povinnosti monitorování, vykazování a zmírňování podle článku 25 a tohoto článku.

4. Aniž jsou dotčeny platné odvětvové právní předpisy Unie, jsou pro uzavřené hlubinné uhelné doly povoleny stávající osvědčené mitigační postupy s cílem zmírnit emise metanu.

KAPITOLA 5

EMISE METANU U ROPY, ZEMNÍHO PLYNU A UHLÍ UVÁDĚNÝCH NA TRH UNIE

Článek 27

Požadavky na dovozce

1. Dovozci poskytnou do 5. května 2025 a poté vždy do 31. května každého roku příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, informace stanovené v příloze IX. Pokud dovozci tyto informace zcela nebo zčásti neposkytnou, příslušným orgánům řádně odůvodní, proč tak neučinili, a uvedou opatření, která k získání těchto informací přijali.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 za účelem změny tohoto nařízení, jež spočívá v úpravě požadovaných informací, které mají dovozci poskytnout.

2. Informace, které dovozci poskytnou, předloží členské státy Komisi, a to do 5. srpna 2025 a poté vždy do 31. srpna každého roku.

Komise tyto informace zpřístupní v souladu s článkem 30.

Článek 28

Rovnocennost opatření pro monitorování, vykazování a ověřování

1. Od 1. ledna 2027 dovozci prokáží a v souladu s čl. 27 odst. 1 oznámí příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, že smlouvy na dodávky ropy, zemního plynu nebo uhlí produkováných mimo Unii, které byly uzavřeny nebo prodlouženy ke dni 4. srpna 2024 nebo po tomto datu, se týkají pouze ropy, zemního plynu nebo uhlí, na něž se vztahují opatření pro monitorování, vykazování a ověřování uplatňovaná na úrovni producenta, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení.

2. V případě smluv na dodávky ropy, zemního plynu nebo uhlí produkováných mimo Unii, které byly uzavřeny přede dnem 4. srpna 2024, vynaloží dovozci veškeré přiměřené úsilí k požadování toho, aby se na ropu, zemní plyn nebo uhlí vztahovala opatření pro monitorování, vykazování a ověřování uplatňovaná na úrovni producenta, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení. Součástí tohoto úsilí může být změna uvedených smluv.

O výsledcích tohoto úsilí dovozci od 1. ledna 2027 každoročně informují příslušné orgány členského státu, v němž mají sídlo, a to v rámci informací, které mají být poskytnuty podle čl. 27 odst. 1, a v případě, že takové úsilí nevynaloží, příslušným orgánům řádně odůvodní, proč tak neučinili, a uvedou kroky, které k nápravě situace provedli.

3. Komise vydá doporučení obsahující volitelná vzorová ustanovení týkající se informací, jež mají být poskytnuty pro účely odstavců 1 a 2 a které mají dovozci uvádět na trh Unie ropy, zemní plyn a uhlí používat při úpravě nebo prodloužení stávajících smluv nebo při podepisování nových smluv na dodávky ropy, zemního plynu a uhlí.

4. Příslušné orgány členských států chrání v souladu s právem Unie důvěrnost informací, které získali od dovozců podle tohoto článku. Příslušné orgány poskytnou tyto informace Komisi, která chrání v souladu s právem Unie důvěrnost takových informací.

5. Pro účely tohoto článku se opatření pro monitorování, vykazování a ověřování považují za rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení v těchto případech:

a) ropa, zemní plyn a uhlí podléhají nezávislému ověření třetí stranou, které je rovnocenné ověření stanovenému v člácích 8 a 9, a producent usazený ve třetí zemi uplatňuje:

i) pokud jde o ropu a zemní plyn, opatření pro monitorování a vykazování zajišťující kvantifikaci emisí metanu a odpovídající opatřením stanoveným v článku 12 nebo monitorování a vykazování v rámci OGMP 2.0 úrovně 5;

ii) pokud jde o uhlí, opatření pro monitorování a vykazování odpovídající opatřením stanoveným v článku 20, nebo

b) třetí země ve vztahu k producentům a vývozcům, kteří v ní mají sídlo a dodávají ropu, zemní plyn nebo uhlí na trh Unie, zavedla a uplatňuje regulační rámec pro monitorování, vykazování a ověřování, který je přinejmenším rovnocenný s rámcem uplatňovaným v Unii; třetí země zejména prokázala, že tyto požadavky na monitorování a vykazování zajišťují alespoň kvantifikaci na úrovni zdroje a lokality a pravidelné vykazování a jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 12 pro ropu a zemní plyn a v článku 20 pro uhlí a že je zavedeno účinné ověření nezávislou třetí stranou, které je rovnocenné ověření stanovenému v člácích 8 a 9, jakož i účinný dohled a vymáhání.

6. Pro účely odst. 5 písm. b) stanoví Komise prostřednictvím prováděcího aktu postup a požadavky týkající se důkazů, které má třetí země poskytnout pro určení rovnocennosti. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 35 odst. 3.

Postup určení rovnocennosti může být zahájen na žádost třetí země nebo Komise.

Komise aktivně spolupracuje se všemi třetími zeměmi dovážejícími ropu, zemní plyn nebo uhlí na trh Unie s cílem získat jejich souhlas k zahájení takového postupu, přičemž zohlední množství dovezené z těchto třetích zemí i jejich potenciál ke snížení emisí metanu, jež produkují.

Rovnocennost určí Komise prostřednictvím prováděcích aktů pro každou příslušnou třetí zemi, pouze pokud daná třetí země splňuje všechny podmínky stanovené v odst. 5 písm. b) tohoto článku a jsou-li předloženy všechny požadované důkazy. Tyto prováděcí akty se přijímá přezkumným postupem podle čl. 35 odst. 3 tohoto nařízení. Komise se zdrží přijetí takových prováděcích aktů, pokud by jejich přijetí obcházelo omezující opatření přijatá podle článku 215 Smlouvy o fungování EU, která omezují dovoz ropy, zemního plynu nebo uhlí.

Komise může rovnocennost kdykoli zrušit prostřednictvím prováděcího aktu, pokud třetí země po dobu nejméně 12 měsíců již nesplňuje, na základě právních předpisů nebo v praxi, podmínky stanovené v odst. 5 písm. b) tohoto článku. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 35 odst. 3. Před přijetím takového prováděcího aktu Komise oznámí třetí zemi své obavy a poskytne jí příležitost se vyjádřit.

Při přípravě prováděcích aktů uvedených v tomto odstavci Komise informuje Koordinační skupinu pro ropu a ropné produkty, zřízenou směrnicí Rady 2009/119/ES⁽²⁸⁾, Koordinační skupinu pro otázky plynu, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938⁽²⁹⁾, a Koordinační skupinu pro otázky elektrické energie, zřízenou Komisí, jakož i další zúčastněné strany. Tyto prováděcí akty vstoupí v platnost nejdříve 30 kalendářních dnů ode dne jejich přijetí.

7. Dovozcí jsou osvobozeni od oznamovacích povinností stanovených v odstavcích 1 a 2, pokud dovážejí ropu, zemní plyn nebo uhlí ze třetí země, pro kterou byla stanovena rovnocennost v souladu s odstavcem 6.

⁽²⁸⁾ Směrnice Rady 2009/119/ES ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů (Úř. věst. L 265, 9.10.2009, s. 9).

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1938 ze dne 25. října 2017 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení nařízení (EU) č. 994/2010 (Úř. věst. L 280, 28.10.2017, s. 1).

8. Od 4. srpna 2024 Komise případně a s výhradou příslušných postupů navrhne rámce spolupráce se třetími zeměmi, z nichž Unie dováží ropu, zemní plyn nebo uhlí, do nichž má Unie vstoupit s cílem podpořit tyto země při zavádění systému monitorování, vykazování a ověřování, který je rovnocenný systému stanovenému v tomto nařízení. Komise vstup do těchto rámců spolupráce nedoporučí, pokud by obcházely omezující opatření přijatá podle článku 215 Smlouvy o fungování EU, která se týkají dovozu ropy, zemního plynu nebo uhlí.

Článek 29

Intenzita metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí

1. Do 5. srpna 2028 a poté každý rok v případě smluv o dodávkách uzavřených nebo prodloužených dne 4. srpna 2024 nebo po tomto datu oznámí producenti v Unii a, podle čl. 27 odst. 1, dovozci příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, intenzitu metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí, které uvádějí na trh Unie, vypočtenou pomocí metodiky stanovené podle odstavce 4 tohoto článku.

U smluv o dodávkách uzavřených před 4. srpnem 2024 vynaloží producenti v Unii a, podle čl. 27 odst. 1, dovozci veškeré přiměřené úsilí, aby příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, oznámili intenzitu metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie vypočtenou v souladu s metodikou stanovenou podle odstavce 4 tohoto článku. Od 5. srpna 2028 podávají producenti a dovozci v Unii, kteří uvádějí na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí, každoročně příslušným orgánům členského státu, v němž mají sídlo, zprávu o výsledcích tohoto úsilí.

2. Do 5. srpna 2030 a poté každý rok musí producenti a dovozci v Unii, kteří uvádějí na trh Unie ropu, zemní plyn a uhlí, na základě smluv o dodávkách uzavřených nebo prodloužených po 5. srpnu 2030 prokázat příslušným orgánům členského státu, v němž jsou usazeni, že intenzita metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí uváděných těmito producenty a výrobci na trh Unie vypočtená v souladu s metodikou stanovenou podle odstavce 4 je nižší než maximální hodnoty intenzity metanu stanovené podle odstavce 6, a to za účelem prosazování snižování celosvětových emisí metanu z této produkce.

3. Příslušné orgány členských států chrání v souladu s právem Unie důvěrnost informací získaných od producentů a dovozců v Unii podle tohoto článku. Příslušné orgány poskytnou tyto informace Komisi, která v souladu s právem Unie chrání důvěrnost těchto informací.

4. Do 5. srpna 2027 přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 za účelem doplnit toto nařízení o stanovení metodiky pro výpočet, na úrovni producenta, pokud jde o intenzitu metanu z produkce ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie. Uvedená metodika zohlední různé produkční procesy a podmínky lokality, jakož i stávající mezinárodní metodiky a osvědčené postupy pro výpočet intenzity metanu. Je nediskriminační a vychází z transparentních a objektivních kritérií. Při přípravě uvedených aktů v přenesené pravomoci informuje Komise Koordinační skupinu pro ropu a ropné produkty, Koordinační skupinu pro otázky plynu, Koordinační skupinu pro otázky elektrické energie a příslušné zúčastněné strany.

5. Do 5. srpna 2029 posoudí Komise možný dopad různých úrovní maximálních hodnot intenzity metanu spojených s ropou, zemním plynem a uhlím, jež jsou uváděny na trh Unie na úrovni producenta, a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva zahrnuje posouzení možného snížení celosvětových emisí metanu, dopadu na bezpečnost dodávek energie na unijní i vnitrostátní úrovni a na konkurenceschopnost hospodářství Unie, jakož i možných narušení celosvětového a regionálního trhu. Rovněž obsahuje posouzení trhu s ohledem na intenzitu metanu u současných a budoucích dodávek do Unie do roku 2049 prostřednictvím dlouhodobých smluv i spotových nákupů. V tomto posouzení je analyzována situace v jednotlivých členských státech s přihlédnutím ke smluvním závazkům uzavřeným před 4. srpnem 2024, kapacitám energetické infrastruktury a možným omezením.

6. Na základě posouzení podle odstavce 5 a objektivních kritérií přijme Komise v souladu s článkem 34 akty v přenesené pravomoci, kterými doplní toto nařízení tím, že stanoví maximální hodnoty intenzity metanu spojených s produkcí ropy, zemního plynu a uhlí, jež jsou uváděny na trh Unie na úrovni producenta. Uvedené akty v přenesené pravomoci musí být v souladu s metodikou pro výpočet intenzity metanu při produkci ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie, která je stanovena v souladu s tímto článkem. Tyto akty v přenesené pravomoci rovněž vymezí různé třídy intenzity metanu pro ropu, zemní plyn a uhlí. Maximální hodnoty intenzity metanu se určí zvlášť pro ropu, zemní plyn a uhlí a zahrnují třídu nebo třídy s nejlepšími výsledky. Tyto maximální hodnoty intenzity metanu a třídy intenzity metanu zohledňují různé zdroje, produkční procesy a podmínky lokality a stanoví se na úrovních, které podporují snížení celosvětových emisí

metanu v souvislosti s ropou, zemním plynem a uhlím, jež jsou uváděny na trh Unie, a zároveň zachovávají bezpečnost dodávek energie na unijní i vnitrostátní úrovni, zajišťují vyvážené rozdělení objemů ropy, zemního plynu a uhlí, jež jsou uváděny na trh Unie, jakož i nediskriminační zacházení a chrání konkurenceschopnost hospodářství Unie.

Článek 30

Databáze transparentních informací v oblasti metanu a profily emisí metanu

1. Komise do 5. února 2026 zřídí a bude spravovat databázi transparentních informací v oblasti metanu, včetně příslušných informací o členských státech a třetích zemích, podnicích, dovozcích a objemech ropy, zemního plynu a uhlí, jež jsou uváděny na trh Unie, zejména informací, které jí byly předloženy podle čl. 12 odst. 8, čl. 18 odst. 10, čl. 20 odst. 7, čl. 23 odst. 2, čl. 25 odst. 8, čl. 27 odst. 2, čl. 28 odst. 4 a čl. 29 odst. 3.

2. Vedle informací uvedených v odstavci 1 databáze dále obsahuje alespoň následující informace:

a) seznam třetích zemí, v nichž se produkuje ropa, zemní plyn nebo uhlí a z nichž je toto zboží vyváženo do Unie;

b) pro každý členský stát nebo každou třetí zemi uvedenou v písmenu a) tyto informace:

i) zda mají zavedena povinná regulační opatření týkající se emisí metanu v odvětví energetiky, která zahrnují opatření stanovená v tomto nařízení, pokud jde o měření, vykazování, ověřování a zmírňování emisí metanu v odvětví energetiky, zejména omezení týkající se vypouštění a flérování;

ii) zda podepsaly Pařížskou dohodu přijatou v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a zda se připojily ke Globálnímu metanovému závazku;

iii) zda případně podávají zprávy o národní inventuře v souladu s požadavky UNFCCC;

iv) zda zprávy o národní inventuře podané podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) zahrnují případně vykazování emisí metanu úrovně 3 v odvětví energetiky a upřesňují kategorie emisí metanu vykazované na úrovni 3;

v) případně množství emisí metanu v odvětví energetiky uvedené ve zprávách o národní inventuře podaných podle UNFCCC a zda byly tyto údaje předmětem nezávislého ověření;

vi) elektronické odkazy na vnitrostátní zdroje údajů s informacemi o emisích metanu v odvětví energetiky, jsou-li k dispozici;

c) pro každý členský stát seznam dovozců uvádějících na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí;

d) pro každou třetí zemi uvedenou v písmenu a) tyto informace:

i) podle potřeby seznam producentů nebo vývozců ropy, zemního plynu nebo uhlí do Unie a toho, zda jsou součástí jakýchkoli globálních iniciativ na snižování emisí metanu, jako jsou partnerství OGMP a iniciativa pro nulové rutinní flérování;

ii) orientační odhad hodnot emisí metanu v souvislosti s přepravou ropy, zemního plynu a uhlí.

Databáze transparentních informací v oblasti metanu slouží jako informační nástroj, který bude bezplatně přístupný veřejnosti.

V databázi transparentních informací v oblasti metanu je uvedeno, zda byla kvalita a spolehlivost předložených informací ověřena nezávislými třetími stranami.

3. Do 5. srpna 2026 zveřejní Komise podle potřeby a na základě informací dostupných v databázi transparentních informací v oblasti metanu profily emisí metanu členských států, dále producentů nebo dovozců v Unii, kteří uvádějí na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí, třetích zemí, z nichž Unie dováží ropu, zemní plyn nebo uhlí, jakož i producentů nebo vývozců ze třetích zemí, kteří dodávají toto zboží do Unie.
4. Profily emisí metanu zveřejněné v souladu s odstavcem 3 se každoročně aktualizují, přičemž alespoň a případně obsahují:
 - a) emise metanu související s ropou, zemním plynem a uhlím uváděnými na trh Unie a posouzení kvality údajů o vykázaných emisích metanu, případně i na úrovni vykazování v rámci OGMP 2.0;
 - b) posouzení úsilí, které vynaložili producenti nebo dovozci v Unii, jakož i producenti nebo vývozci ze třetích zemí, kteří uvádějí na trh Unie ropu, zemní plyn nebo uhlí, na monitorování, vykazování a snižování emisí metanu, případně i posouzení podle regionů;
 - c) analýza událostí spojených s extrémně vysokými emisemi, k nimž došlo v členských státech nebo ve třetích zemích, z nichž Unie dováží ropu, zemní plyn nebo uhlí, a jak byly tyto události řešeny.
5. Profily emisí metanu zveřejněné v souladu s odstavcem 3 se bezplatně zpřístupní online.
6. Tento článek se použije, aniž je dotčena směrnice (EU) 2016/943.

Článek 31

Nástroj pro celosvětové monitorování metanu a mechanismus rychlé reakce

1. Komise do 5. srpna 2026 zřídí nástroj pro celosvětové monitorování metanu založený na družicových údajích a vstupech od několika certifikovaných poskytovatelů údajů a služeb, včetně složky Copernicus Kosmického programu Unie zavedeného nařízením (EU) 2021/696. Za tímto účelem může Komise použít stávající mezinárodní nástroje nebo rámce, jsou-li k dispozici.

Nástroj pro celosvětové monitorování metanu je zpřístupněn veřejnosti a poskytuje pravidelně aktualizované informace alespoň ohledně výskytu, rozsahu a místa událostí s extrémně vysokými emisemi metanu ze zdrojů energie v Unii nebo jinde.

2. Do 5. února 2026 zřídí Komise mechanismus rychlé reakce pro řešení událostí spojených s extrémně vysokými emisemi.

Komise neprodleně oznámí každou zjištěnou událost spojenou s extrémně vysokými emisemi členskému státu nebo případně třetí zemi, na jejíchž území k události došlo. Je-li to proveditelné, Komise rovněž informuje producenta, jehož se zdroj nebo soubor připojených zdrojů emitujících metan týká. Součástí tohoto oznámení je žádost o neprodlené poskytnutí dodatečných informací o události spojené s extrémně vysokými emisemi a o přijatých nebo plánovaných nápravných opatřeních ke zmírnění dopadu nebo zastavení události, včetně časového rámce, v němž mají být tato opatření provedena. Komise naváže veškeré nezbytné kontakty, aby získala a ověřila informace obdržené v souvislosti s takovou událostí, a to případně i ve spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi. Za tímto účelem může Komise použít stávající mezinárodní nástroje nebo rámce, jsou-li k dispozici.

3. Komise navrhne, aby byly jménem Unie zahájeny dvoustranné dialogy se třetími zeměmi, z nichž Unie dováží ropu, zemní plyn nebo uhlí, s cílem zřídit rámec pro výměnu informací a systém včasného odhalování a varování, který by umožnil odhalit výskyt událostí spojených s extrémně vysokými emisemi a vzájemně na ně upozorňovat, a zavést nápravná opatření, která byla nebo mají být přijata s cílem těmto událostem předcházet nebo je zastavit. Účelem těchto dialogů je rovněž určit způsoby, jak urychlit snižování emisí metanu v odvětví energetiky, a v případě potřeby nabídnout výměnu osvědčených postupů a poradenství s cílem zavést opatření pro monitorování, vykazování, ověřování a snižování emisí, jež jsou rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení.

Komise nenavrhne zahájení dvoustranných dialogů se třetími zeměmi, pokud by to obcházelo omezující opatření přijatá podle článku 215 Smlouvy o fungování EU, která se týkají dovozu ropy, zemního plynu a uhlí.

4. Na základě monitorování prováděného v rámci dialogů podle odstavců 2 a 3 Komise průběžně informuje Evropský parlament a Radu o oznámeních o extrémně vysokých emisích, o provádění nápravných opatření v Unii a ve třetích zemích, z nichž Unie dováží ropu, zemní plyn nebo uhlí, a o veškerých potenciálních dopadech na bezpečnost dodávek energie na unijní a vnitrostátní úrovni.

5. Tento článek se použije, aniž je dotčena směrnice (EU) 2016/943.

KAPITOLA 6

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Normy a technické předpisy

1. Komise v souladu s čl. 10 odst. 1 až 5 nařízení (EU) č. 1025/2012 požádá jednu nebo více evropských normalizačních organizací o vypracování harmonizovaných norem pro:

- a) měření a kvantifikaci emisí metanu podle čl. 12 odst. 5;
- b) kontrolu LDAR podle čl. 14 odst. 1;
- c) zařízení uvedené v čl. 15 odst. 3 a 5;
- d) kvantifikaci emisí metanu podle čl. 18 odst. 3 a
- e) měření a kvantifikaci emisí metanu podle čl. 20 odst. 4 a čl. 25 odst. 2.

Poté, co Komise obdrží od evropské normalizační organizace návrh normy, posoudí její soulad s příslušnou žádostí o vypracování normy, s tímto nařízením a s dalšími platnými právními předpisy Unie.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 za účelem doplnění tohoto nařízení, pokud jde o stanovení povinných norem nebo jejich částí podle tohoto odstavce.

2. Pokud akt v přenesené pravomoci nebyl přijat v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 k doplnění tohoto nařízení, pokud jde o stanovení povinných technických požadavků nebo jejich částí, za účelem:

- a) měření a kvantifikace emisí metanu podle čl. 12 odst. 5;
- b) kontrol LDAR podle čl. 14 odst. 1;
- c) zařízení uvedené v čl. 15 odst. 3 a 5;
- d) kvantifikace emisí metanu podle čl. 18 odst. 3, a
- e) měření a kvantifikace emisí metanu podle čl. 20 odst. 4 a čl. 25 odst. 2.

Komise může tyto akty v přenesené pravomoci přijmout pouze tehdy, pokud u jedné nebo více evropských normalizačních organizací podala žádost o vypracování normy a je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) tato žádost nebyla přijata;
- b) požadované normy nebyly dodány ve stanovené lhůtě;
- c) normy vypracované evropskými normalizačními organizacemi nejsou v souladu s žádostí, nebo
- d) normy vypracované evropskou normalizační organizací se považují za nedostatečné k tomu, aby úplně nebo částečně vyhověly požadavkům tohoto nařízení.

Článek 33

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a zahrnují alespoň:

- a) pokuty přiměřené škodám na životním prostředí a dopadu na bezpečnost osob a zdraví, nastavené na úrovni, která:
 - i) přinejmenším připraví odpovědné osoby o ekonomický prospěch plynoucí z porušování předpisů a
 - ii) se bude postupně navyšovat za opakovaná závažná porušování předpisů;
- b) penále s cílem přimět provozovatele, podniky, provozovatele dolů nebo dovozce, aby se zdrželi porušování předpisů, plnili rozhodnutí nařizující nápravná či jiná obdobná opatření, poskytovali informace nebo se případně podrobovali inspekcím.

Do 5. srpna 2025 oznámí členské státy takto stanovené sankce a opatření Komisi a neprodleně ji informují o veškerých následných změnách.

2. Členské státy v souladu s vnitrostátním právem zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc uložit alespoň následující správní sankce a správní opatření, dojde-li k porušení článku 12, čl. 14 odst. 14, čl. 16 odst. 2, článku 20, čl. 23 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 1 a 2 a čl. 29 odst. 1 a 2 za předpokladu, že tato porušení neohrožují bezpečnost dodávek energie:

- a) přijetí rozhodnutí, kterým danou osobu vyzvou, aby porušování tohoto nařízení ukončila;
- b) nařízení konfiskace zisku plynoucího z porušení tohoto nařízení nebo ztrát, jimž bylo díky tomuto porušení zabráněno, pokud je lze zjistit;
- c) vydávání veřejných upozornění nebo oznámení;
- d) přijetí rozhodnutí o uložení penále;
- e) přijetí rozhodnutí o uložení správních pokut.

V případě právnických osob nepřesáhne výše správních pokut podle písmene e) 20 % ročního obrátu v předchozím účetním roce. V případě fyzických osob nepřesáhne výše těchto pokut 20 % ročního příjmu v předchozím kalendářním roce.

3. Nejsou-li v právním systému členského státu stanoveny správní pokuty, mohou pokuty uložit příslušné vnitrostátní soudy na žádost příslušných orgánů. Tyto pokuty jsou účinné a jejich účinek je rovnocenný správním pokutám uloženým správními orgány.

4. Při výkonu svých pravomocí podle tohoto článku příslušné orgány úzce spolupracují s cílem zajistit výkon svých pravomocí, ale i to, aby správní sankce a správní opatření, jež ukládají, byly koncipovány a uplatňovány účinným a jednotným způsobem v celé Unii.

5. Sankce se musí vztahovat alespoň na tato porušení tohoto nařízení:

- a) provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce neposkytl příslušným orgánům nebo ověřovatelům součinnost nezbytnou k plnění mandátu příslušných orgánů nebo ověřovatelů v souladu s tímto nařízením;
- b) provozovatel nebo provozovatel dolu neprovedl opatření stanovená v inspekčních zprávách uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6;
- c) provozovatel nebo provozovatel dolu nepředložil výkaz emisí metanu požadovaný článkem 12, čl. 18 odst. 3, článkem 20 a čl. 25 odst. 6, včetně prohlášení o ověření vydaného nezávislým ověřovatelem v souladu s čl. 8 odst. 4;

- d) provozovatel nepředložil program LDAR v souladu s čl. 14 odst. 1 nebo neprovedl kontrolu LDAR v souladu s čl. 14 odst. 2, 5 a 6;
 - e) provozovatel neopravil či nevyměnil komponenty, neprováděl průběžné kontroly komponent a nezaznamenával úniky v souladu s čl. 14 odst. 8 až 13;
 - f) provozovatel nepředložil výkaz v souladu s čl. 14 odst. 14;
 - g) provozovatel nebo provozovatel dolu prováděl vypouštění nebo flérování, včetně rutinního flérování, s výjimkou situací stanovených v čl. 15 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 1 a 2 a čl. 26 odst. 2;
 - h) provozovatel nebo provozovatel dolu neprokázal nutnost použít vypouštění namísto flérování nebo neprokázal nutnost použít flérování namísto zpětného vtláčení, využití na místě, uskladnění pro účely pozdějšího využití nebo distribuci metanu na trh, pokud se jedná o provozovatele, nebo namísto využití či zmírňování, pokud se jedná o provozovatele dolu, v souladu s čl. 15 odst. 4 a 6, čl. 22 odst. 1 a 2 a čl. 26 odst. 2;
 - i) provozovatel nevyměnil nebo nepoužil vypouštěcí zařízení v souladu s čl. 15 odst. 5 a 7;
 - j) provozovatel nebo provozovatel dolů nepodal oznámení nebo výkaz ohledně případu vypouštění nebo flérování v souladu s článkem 16, čl. 23 odst. 1 nebo článkem 26, jak je relevantní;
 - k) používání flér nebo spalovacích zařízení v rozporu s požadavky stanovenými v článcích 17, 22 a 23;
 - l) odpovědná strana nepoužila mitigační opatření v souladu s čl. 18 odst. 6 a 9;
 - m) dovozce neposkytl informace požadované v souladu s čl. 27 odst. 1 a přílohou IX;
 - n) dovozce neposkytl informace požadované v souladu s čl. 28 odst. 1 a 2;
 - o) producent nebo dovozce v Unii neposkytl informace požadované v souladu s čl. 29 odst. 1 a 2;
 - p) producent nebo dovozce v Unii nedodržel maximální hodnoty intenzity metanu stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých v souladu s čl. 29 odst. 6.
6. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 15 odst. 8, zváží členské státy snížení či neuložení sankcí provozovatelům po dobu provádění, kterou vnitrostátní orgány považují za nezbytnou.
7. Členské státy při ukládání sankcí zohlední v příslušných případech alespoň tato orientační kritéria:
- a) dobu trvání nebo účinky v průběhu času, povahu a závažnost porušení;
 - b) veškerá opatření přijatá provozovatelem, podnikem, provozovatelem dolu nebo dovozcem za účelem včasného zmírnění nebo nápravy škod;
 - c) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
 - d) veškerá předchozí nebo opakovaná porušení ze strany provozovatele, podniku, provozovatele dolu nebo dovozce;
 - e) získaný ekonomický prospěch nebo ztráty, kterým provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce přímo či nepřímo zabránil v důsledku porušení, jsou-li příslušné údaje k dispozici;
 - f) velikost provozovatele, podniku, provozovatele dolu nebo dovozce;
 - g) míru spolupráce s orgány;
 - h) způsob, jakým se orgány dozvěděly o porušení, zejména zda provozovatel, podnik, provozovatel dolu nebo dovozce porušení včas oznámil, a pokud ano, v jaké míře;

i) jakoukoli jinou přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu, včetně opatření třetích stran.

8. Členské státy každoročně zveřejní informace o druhu a výši sankcí uložených podle tohoto nařízení, o jeho porušení a o provozovatelích, podnicích, provozovatelích dolů nebo dovozcích, jimž byly sankce uloženy.

Tyto informace se případně oznamují v souladu s článkem 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ⁽³⁰⁾.

Článek 34

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 22 odst. 3, čl. 27 odst. 1, čl. 29 odst. 4 a 6 a článku 32 je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne 4. srpna 2024, která se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 22 odst. 3, čl. 27 odst. 1, čl. 29 odst. 4 a 6 a článku 32 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Takové rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Evropskému parlamentu a současně Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 22 odst. 3, čl. 27 odst. 1, čl. 29 odst. 4 a 6 nebo článku 32 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 35

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro energetickou unii zřízený článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 36

Monitorování, přezkum a zprávy Komise

1. Komise monitoruje a přezkoumává uplatňování tohoto nařízení a do 1. ledna 2028 a poté každých pět let podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

⁽³⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ze dne 11. dubna 2024 o trestněprávní ochraně životního prostředí a o nahrazení směrnic 2008/99/ES a 2009/123/ES (Úř. věst. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

2. První zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje zejména přezkum:
- a) účinnosti a účelnosti tohoto nařízení při zavádění transparentních a přesných pravidel pro měření, vykazování a ověřování a při snižování emisí metanu spojených s produkcí ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie;
 - b) je-li to proveditelné, dosaženou úroveň snížení emisí metanu v souvislosti s produkcí ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie a základě tohoto nařízení;
 - c) zda jsou nezbytná dodatečná nebo alternativní opatření na podporu a urychlení snižování emisí metanu v hodnotovém řetězci ropy, zemního plynu a uhlí uváděných na trh Unie s cílem podpořit cíl Unie dosáhnout do roku 2050 nulových čistých emisí skleníkových plynů, jakož i její závazky podle Pařížské dohody.

Tento přezkum zohlední příslušné právní předpisy Unie v souvisejících oblastech. Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě spolu se svou zprávou legislativní návrh, přičemž zohlední příslušné právní předpisy Unie v souvisejících oblastech.

3. Pro účely tohoto článku si Komise může vyžádat informace od členských států a příslušných orgánů a zohlední zejména informace poskytnuté členskými státy v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, jejich aktualizacích a ve svých vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 37

Změny nařízení (EU) 2019/942

V článku 15 nařízení (EU) 2019/942 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Agentura ACER každé tři roky v návaznosti na konzultaci členských států stanoví a zveřejní soubor ukazatelů a odpovídajících referenčních hodnot ke srovnání jednotkových investičních nákladů spojených s měřením, kvantifikací, monitorováním, vykazováním, ověřováním a snižováním emisí metanu, včetně vypouštění a flérování, u srovnatelných projektů. Dále vydává doporučení ohledně ukazatelů a referenčních hodnot jednotkových investičních nákladů za účelem splnění povinností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 (*) stanovených článku 3 uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1787 ze dne 13. června 2024 o snižování emisí metanu v odvětví energetiky a o změně nařízení (EU) 2019/942 (Úř. věst. L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).“

Článek 38

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. června 2024.

Za Evropský parlament

předsedkyně

R. METSOLA

Za Radu

předsedkyně

H. LAHBIB

PŘÍLOHA I

Kontroly ke zjišťování úniků a opravě netěsností podle článku 14

Část 1

Četnost kontrol LDAR

1. U všech nadzemních a podzemních komponent, s výjimkou distribučních a přepravních soustav, se provádějí kontroly ke zjišťování úniků a opravě netěsností (LDAR) s následující minimální četností:

Typ kontroly LDAR	Druh komponenty	Četnost
Kontrola LDAR typu 1	kompresorová stanice podzemní úložiště zařízení LNG regulační a měřicí stanice	čtyři měsíce
	trasový uzávěr	devět měsíců
Kontrola LDAR typu 2	kompresorová stanice podzemní úložiště zařízení LNG regulační a měřicí stanice	osm měsíců
	trasový uzávěr	18 měsíců
Typ kontroly LDAR	Druh materiálu	Četnost
Kontrola LDAR typu 1	bitumenová folie šedá litina	tři měsíce
	azbest tvárná litina	šest měsíců
	nechráněná ocel měď	devět měsíců
	polyetylen PVC chráněná ocel	15 měsíců
Kontrola LDAR typu 2	bitumenová folie šedá litina	šest měsíců
	azbest tvárná litina	12 měsíců
	nechráněná ocel polyetylen PVC měď	18 měsíců

Typ kontroly LDAR	Druh materiálu	Četnost
	chráněná ocel	30 měsíců

Nelze-li určit druh materiálu, použije se nejvyšší četnost pro příslušný typ kontroly LDAR.

2. U všech komponent distribučních a přepravních soustav se provádějí kontroly LDAR s následující minimální četností:

Typ kontroly LDAR	Druh komponenty	Četnost
Kontrola LDAR typu 1 (jmenovitý tlak > 16 barů)	kompresorová stanice	čtyři měsíce
	regulační a měřicí stanice	
	trasový uzávěr	devět měsíců
Kontrola LDAR typu 2 (jmenovitý tlak > 16 barů)	kompresorová stanice	osm měsíců
	regulační a měřicí stanice	
	trasový uzávěr	18 měsíců
Kontrola LDAR typu 2 (jmenovitý tlak ≤ 16 barů)	regulační a měřicí stanice	devět měsíců
	trasový uzávěr	21 měsíců

Typ kontroly LDAR	Druh materiálu	Četnost kontroly
Kontrola LDAR typu 1 (jmenovitý tlak > 16 barů)	šedá litina	tři měsíce
	bitumenová folie	
	azbest	šest měsíců
	tvárná litina	
	nechráněná ocel	12 měsíců
	měď	
	polyetylen	24 měsíců
	PVC	
	chráněná ocel	
Kontrola LDAR typu 2 (jmenovitý tlak > 16 barů)	šedá litina	šest měsíců
	bitumenová folie	
	azbest	12 měsíců
	tvárná litina	
	nechráněná ocel	24 měsíců
	měď	

Typ kontroly LDAR	Druh materiálu	Četnost kontroly
	polyetylen PVC chráněná ocel	36 měsíců
Kontrola LDAR typu 2 (jmenovitý tlak ≤ 16 barů)	šedá litina bitumenová folie	šest měsíců
	azbest tvárná litina	12 měsíců
	nechráněná ocel měď	24 měsíců
	polyetylen PVC chráněná ocel	36 měsíců

Nelze-li určit druh materiálu, použije se nejvyšší četnost pro příslušný typ kontroly LDAR.

Kontroly LDAR lze provést ve dvou krocích: nejprve kontrolou ze vzdálenosti a pouze je-li zjištěn únik, pak druhou kontrolou provedenou co nejbližší zdroji.

U podzemních a podmořských potrubí z chráněné oceli se jmenovitým tlakem vyšším než 16 barů provádějí provozovatelé rovněž preventivní řízení neporušenosti potrubí vycházející z rizik, aby zabránili jakémukoli úniku v souladu s příslušnými evropskými normami nebo vnitrostátními právními předpisy týkajícími se řízení neporušenosti potrubí. Preventivní řízení neporušenosti potrubí zahrnuje neustálé monitorování toku, složení tekutiny, tlaku a teploty plynu přepravovaného v systému s cílem zajistit, aby tyto parametry odpovídaly platným specifikacím neporušenosti potrubí, jakož i lokalizaci zdroje potenciálních emisí metanu a jejich odhad. S ohledem na výsledky preventivního řízení neporušenosti potrubí může příslušný orgán schválit různou četnost kontrol: 36 měsíců pro kontroly LDAR typu 1 a 48 měsíců pro kontroly LDAR typu 2.

3. U všech komponent nacházejících se v moři se kontroly LDAR provádí s touto minimální četností:

Typ kontroly LDAR	Druh komponenty	Četnost
Kontrola LDAR typu 1	komponenty nacházející se v moři a umístěné nad jeho hladinou	12 měsíců
	komponenty nacházející se v moři a umístěné pod jeho hladinou	24 měsíců
	komponenty nacházející se v moři a umístěné pod mořským dnem	36 měsíců
Kontrola LDAR typu 2	komponenty nacházející se v moři a umístěné nad jeho hladinou	24 měsíců

4. U všech ostatních komponent se každých šest měsíců provádí kontrola LDAR typu 1 a každých 12 měsíců se provádí kontrola LDAR typu 2.

Část 2

Požadavky na informace o zařízeních používaných při kontrolách LDAR

V rámci programu LDAR uvedeného v čl. 14 odst. 1 musí provozovatelé poskytnout:

1. informace výrobce o zařízení;
 2. informace o schopnosti, spolehlivosti a omezení zařízení, pokud jde o zjišťování netěsností, včetně mimo jiné schopnosti identifikovat konkrétní úniky nebo místa, detekční limity a veškerá omezení použití, jakož i podpůrné údaje;
 3. popis toho, kde, kdy a jak bude zařízení používáno.
-

PŘÍLOHA II

Harmonogramy monitorování netěsností, zjišťování úniků a jejich oprav podle článku 14

Harmonogram oprav

Harmonogram oprav musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) soupis a identifikaci všech komponent, které byly zkontrolovány;
- 2) výsledky prohlídky z hlediska toho, zda byl zjištěn únik metanu, a pokud ano, objem uniklého metanu;
- 3) u komponent, u nichž bylo při kontrole ke zjišťování úniků a opravě netěsností (LDAR) zjištěno, že emitují metan v množství uvedeném v čl. 14 odst. 8 nebo vyšším, údaj o tom, zda byla během kontroly LDAR provedena oprava nebo výměna, a pokud tomu tak není, uvedení důvodu s přihlédnutím k prvkům podle čl. 14 odst. 9, které mohou odložení opravy nebo výměny odůvodnit, a harmonogram oprav s uvedením data opravy nebo výměny;
- 4) u komponent, u nichž bylo při předchozí kontrole LDAR zjištěno, že emitují méně metanu, než je uvedeno v čl. 14 odst. 8, avšak během monitorování po kontrole LDAR se zjistilo, že emitují metan v daném objemu nebo vyšším, údaj o tom, zda byla oprava nebo výměna provedena okamžitě, a pokud ne, uvedení důvodu s přihlédnutím k prvkům podle čl. 14 odst. 9, které mohou odložení opravy nebo výměny odůvodnit, aby se ověřilo, zda se objem uvolněného metanu změnil, a harmonogram oprav nebo výměn s uvedením termínu opravy nebo výměny.

V návaznosti na harmonogram oprav bude vypracován harmonogram monitorování provedených oprav, v němž bude uvedeno, kdy byly opravy nebo výměny skutečně provedeny.

Harmonogram monitorování

Harmonogram monitorování musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) soupis a identifikaci všech komponent, které byly zkontrolovány;
- 2) výsledky prohlídky z hlediska toho, zda byl zjištěn únik metanu, a pokud ano, objem uniklého metanu;
- 3) u komponent, u nichž bylo při předchozí kontrole LDAR zjištěno, že emitují metan v množství uvedeném v čl. 14 odst. 8 nebo vyšším, informace o provedené opravě nebo výměně a výsledky monitorování provedených oprav, aby se ověřilo, zda byla oprava nebo výměna úspěšná;
- 4) u komponent, u nichž bylo při předchozí kontrole LDAR zjištěno, že emitují méně metanu, než je uvedeno v čl. 14 odst. 8, výsledky monitorování po kontrole LDAR s cílem ověřit, zda se objem uniklého metanu nezměnilo, a doporučení na základě těchto výsledků.

PŘÍLOHA III

Oznamování případů vypouštění a flérování podle článku 16

Provozovatelé oznamují příslušným orgánům alespoň tyto informace týkající se případů vypouštění a flérování:

- 1) jméno nebo název provozovatele;
- 2) umístění, název a typ zařízení;
- 3) použité vybavení;
- 4) datum (data) a čas (časy), kdy byl případ zjištěn, nebo kdy začal a následně skončil;
- 5) kvantifikace množství vypuštěného nebo flérovaného metanu;
- 6) jmenovitá účinnost zneškodňování a odstraňování a typ fléry nebo jiného použitého spalovacího zařízení;
- 7) příčina a povaha daného případu;
- 8) opatření přijatá k omezení doby trvání a rozsahu daného případu;
- 9) nápravná opatření přijatá k odstranění příčiny a zamezení opakování takových případů;
- 10) výsledky prohlídek flér nebo jiných spalovacích zařízení a případně dálkových nebo automatizovaných monitorovacích systémů prováděných v souladu s článkem 17, které se provádějí jednou za dva týdny, zejména pokud byla zjištěna nesrovnalost;
- 11) rozhodnutí o výměně vypouštěcího zařízení a případně harmonogram výměny.

PŘÍLOHA IV

Prohlídky flér a jiných spalovacích zařízení

Prohlídky flér nebo jiných spalovacích zařízení zahrnují komplexní zvukovou, vizuální a čichovou kontrolu, včetně vnější vizuální kontroly flér nebo jiných spalovacích zařízení, poslechu, zda nedochází k úniku tlaku a kapalin a čichové kontroly, zda se nevyskytuje neobvyklý a silný zápach.

Do výkazu se zahrnují následující údaje:

- 1) v případě zapálených flér nebo jiných spalovacích zařízení: zda je spalování považováno za přiměřené nebo nedostatečné;
- 2) v případě nezapálených flér nebo jiných spalovacích zařízení: zda u nezapálené fléry dochází k uvolňování plynu, či nikoli; jsou-li fléry nebo jiná spalovací zařízení vybaveny dálkovým nebo automatizovaným monitorovacím systémem, emise metanu se vypočítají na základě průtoku a nespáleného metanu, pokud dochází k uvolňování plynu.

Pro účely bodu 1 se nedostatečným spalováním rozumí spalování s viditelnými emisemi, které celkově přesahují 5 minut během jakýchkoli dvou po sobě jdoucích hodin, nebo v případě fléry nebo jiného spalovacího zařízení vybaveného dálkovým nebo automatizovaným monitorovacím systémem spalování s viditelnými emisemi, které celkově přesahují 5 minut během jakýchkoli dvou po sobě jdoucích hodin zaznamenaných v živém režimu.

PŘÍLOHA V

Soupisy a plány zmírňování emisí pro neaktivní vrty, dočasně odstavené vrty a trvale zlikvidované vrty podle článku 18

Část 1

1. Soupisy neaktivních vrtů, dočasně odstavených vrtů a trvale zlikvidovaných vrtů musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - a) jméno či název a adresu provozovatele, vlastníka nebo případně držitele licence;
 - b) název, typ a umístění vrtu nebo vrtné lokality s upřesněním toho, zda se jedná o neaktivní vrt, dočasně odstavený vrt nebo trvale zlikvidovaný vrt;
 - c) je-li to možné, mapu znázorňující hranice vrtu nebo vrtné lokality;
 - d) výsledky provedené kvantifikace emisí metanu do ovzduší a do vody.
2. Soupisy neaktivních vrtů, dočasně odstavených vrtů a trvale zlikvidovaných vrtů mohou obsahovat tyto prvky:
 - a) data počátečního hloubení vrtu a posledního provozu;
 - b) sklon (svislý, vodorovný a šikmý);
 - c) celkovou hloubku vrtu;
 - d) zda během procesu hloubení vrtu nastaly nějaké významné události, jako jsou „vtoky ložiskové kapaliny“;
 - e) zda se do vrtu dostal plyn obsahující významná množství sloučenin síry (kyselé plyny) nebo stopová množství sloučenin síry (sladké plyny);
 - f) seismické údaje dostupné pro horních 1 000 m trajektorie vrtu o poloměru 1 000 metrů;
 - g) nejnovější zprávu o posouzení integrity vrtu;
 - h) skutečnost, zda se jedná o vrt průzkumný nebo produkční;
 - i) skutečnost, zda se ve vrtu objevily jakékoli mělké plynové kapsy, mělké plynové zóny nebo zóny se ztrátou cirkulace;
 - j) skutečnost, zda se vrt nachází na pevnině (uveďte, zda se jedná o městskou, venkovskou nebo jinou oblast) nebo na moři (uveďte hloubku vody);
 - k) v případě vrtů na moři veškeré informace o podmínkách na mořském dně, které by mohly přispět k migraci metanu přes vodní sloupec;
 - l) informace o fázi životního cyklu vrtu (aktivní, neaktivní, hlubinný odstavený, povrchový zlikvidovaný atd.);
 - m) skutečnost, zda vrt spojený s vyřazeným vrtem vypouští.
3. Pokud jde o trvale zlikvidované vrty, soupisy rovněž obsahují:
 - a) poslední známá měření nebo kvantifikace emisí metanu do ovzduší a do vody, pokud existují;
 - b) informace prokazující, že dotčený příslušný orgán potvrdil, že daný vrt nebo vrtná lokalita splňují kritéria stanovená v čl. 2 bodu 40;
 - c) dokumentace, která je dostatečná k prokázání toho, že neexistují žádné emise metanu z vrtu nebo vrtné lokality, včetně kvantifikace na základě emisního faktoru nebo vzorku či spolehlivých důkazů o trvalé podpovrchové izolaci v souladu s normou ISO 16530-1:2017:
 - i) pro všechny vrty, které byly trvale zlikvidovány dne 3. srpna 1994 a později;
 - ii) jsou-li k dispozici, pro všechny vrty, které byly trvale zlikvidovány před 3. srpna 1994.

Část 2

Plány zmírňování emisí pro neaktivní vrty a dočasně odstavené vrty musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) harmonogram řešení situace každého neaktivního vrtu a dočasně odstaveného vrtu, včetně opatření, která mají být provedena;
- 2) jméno či název a adresu provozovatele, vlastníka nebo případně držitele licence neaktivního vrtu nebo dočasně odstaveného vrtu;
- 3) předpokládané datum ukončení sanace, regenerace nebo odstavení neaktivních vrtů a dočasně odstavených vrtů.

PŘÍLOHA VI

Výkazy týkající se aktivních uhelných dolů podle článku 20

Část 1

Výkazy týkající se aktivních hlubinných uhelných dolů musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) název a adresu provozovatele dolu;
- 2) adresu uhelného dolu;
- 3) množství jednotlivých druhů uhlí vytěžené v uhelném dole;
- 4) pro všechny větrací šachty používané v uhelném dole:
 - a) název (pokud existuje);
 - b) období používání, pokud se liší od vykazovaného období;
 - c) souřadnice;
 - d) účel (přívod, odvod);
 - e) technické specifikace měřicího zařízení používaného k měření a kvantifikaci emisí metanu a optimálních provozních podmínek stanovených výrobcem;
 - f) podíl času, kdy byl přístroj pro nepřetržité měření v provozu;
 - g) odkaz na platné normy nebo technické předpisy pro:
 - umístění přístroje pro měření metanu při odběru vzorků,
 - měření průtoku,
 - měření koncentrace metanu;
 - h) emise metanu zaznamenané přístrojem pro nepřetržité měření (v tunách);
 - i) emise metanu zaznamenané prostřednictvím měsíčního odběru vzorků (v tunách za hodinu) zahrnující údaje o:
 - datu odběru vzorků,
 - technice odběru vzorků,
 - odečtech atmosférických podmínek (tlak, teplota, vlhkost) naměřených v přiměřené vzdálenosti, aby odrážely podmínky, za nichž je přístroj pro nepřetržité měření v provozu;
 - j) je-li uhelný důl spojen s jiným uhelným dolem jakýmkoli způsobem umožňujícím proudění vzduchu mezi uhelnými doly, název tohoto dalšího uhelného dolu;
- 5) emisní faktory po těžbě a popis metody použité pro jejich výpočet;
- 6) emise po těžbě (v tunách).

Část 2

Výkazy týkající se aktivních povrchových uhelných dolů musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) název a adresu provozovatele dolu;
- 2) adresu uhelného dolu;
- 3) množství jednotlivých druhů uhlí vytěžené v uhelném dole;
- 4) mapu všech ložisek využívaných uhelným dolem s vyznačením hranic těchto ložisek;
- 5) pro každé ložisko uhlí:
 - a) název (pokud existuje);

- b) období využívání, pokud se liší od vykazovaného období;
- c) nástin experimentální metody použité ke stanovení emisí metanu v důsledku těžebních činností, včetně volby metodiky pro zohlednění emisí metanu z okolních vrstev;
- 6) emisní faktory po těžbě a popis metody použité pro jejich výpočet;
- 7) emise po těžbě.

Část 3

Výkazy týkající se degazačních stanic musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- 1) název a adresu provozovatele dolu;
 - 2) množství metanu na jeden důl, odváděného dolem nebo důlním degazačním systémem;
 - 3) množství vypuštěného metanu;
 - 4) množství flérovaneého metanu;
 - 5) jmenovitou účinnost zneškodňování a odstraňování fléry nebo jiného spalovacího zařízení;
 - 6) využití zachyceného metanu.
-

PŘÍLOHA VII

Vykazování případů vypouštění a flérování v degazačních stanicích podle článku 23

Provozovatelé degazačních stanic vykazují příslušným orgánům alespoň tyto prvky týkající se případů vypouštění a flérování:

- 1) název a adresu provozovatele degazační stanice;
 - 2) čas, kdy byl daný případ zjištěn;
 - 3) příčinu daného případu;
 - 4) případně odůvodnění pro využití vypouštění metanu namísto jeho flérování;
 - 5) množství vypuštěného nebo flérovaného metanu, nebo odhad, není-li možné kvantifikovat.
-

PŘÍLOHA VIII

Soupisy, výkazy a plány zmírňování pro uzavřené hlubinné uhelné doly a opuštěné hlubinné uhelné doly uvedené v článcích 24, 25 a 26

Část 1

1. Soupis uzavřených hlubinných uhelných dolů a opuštěných hlubinných uhelných dolů podle článků 24 a 25 pro každou lokalitu musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - 1.1 název a adresu provozovatele, vlastníka nebo případně držitele licence;
 - 1.2 adresu lokality;
 - 1.3 mapu znázorňující hranice uhelného dolu;
 - 1.4 systémy důlních děl a jejich stav;
 - 1.5 výsledky přímého měření nebo kvantifikace metanu na úrovni zdroje pro následující bodové zdroje emisí:
 - a) všechny šachty používané, dokud byl uhelný důl aktivní, spolu s údaji o:
 - i) souřadnicích šachty,
 - ii) názvu šachty (pokud existuje),
 - iii) stavu uzavření a způsobu uzavření, jsou-li známy;
 - b) nevyužité vypouštěcí trubky;
 - c) nevyužité degazační vrty;
 - d) jiné zaznamenané potenciální bodové zdroje emisí.
2. Měření uvedená v bodě 1.5 musí být prováděna v souladu s těmito zásadami:
 - 2.1 měření se provádějí při atmosférickém tlaku umožňujícím zjistit možné úniky metanu a v souladu s příslušnými vědeckými standardy;
 - 2.2 měření se provádějí pomocí zařízení s přesností nejméně 0,5 tuny za rok;
 - 2.3 k měřením musí být přiloženy informace o:
 - a) datu měření;
 - b) atmosférickém tlaku;
 - c) technických údajích o přístroji použitém k měření;
 - 2.4 odvětrávací šachty používané v minulosti dvěma nebo více uhelnými doly musí být přiřazeny pouze k jednomu uhelnému dolu, aby se zabránilo dvojímu započítávání.

Část 2

Výkaz uvedený v čl. 25 odst. 6 musí obsahovat tyto prvky:

1. název a adresu provozovatele, vlastníka nebo případně držitele licence;
2. adresu lokality;
3. emise metanu ze všech bodových zdrojů emisí uvedených v části 1 včetně:
 - a) druhu bodového zdroje emisí;
 - b) technických podrobností o měřicím přístroji a metodě použité k odhadu emisí metanu, včetně citlivosti;
 - c) podílu času, kdy byl měřicí přístroj v provozu;

- d) koncentrace metanu zaznamenané měřicím přístrojem;
- e) odhadů emisí metanu z bodového zdroje emisí.

Část 3

1. Plán zmírňování emisí uvedený v čl. 26 odst. 1 musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - 1.1 seznam všech bodových zdrojů emisí uvedených v části 1;
 - 1.2 technická proveditelnost zmírňování emisí metanu na úrovni lokality na základě bodových zdrojů emisí;
 - 1.3 harmonogram zmírňování emisí metanu z každé lokality;
 - 1.4 posouzení účinnosti projektů na sběr metanu z opuštěných uhelných dolů, jsou-li realizovány.
2. Plán zmírňování emisí může obsahovat přehled mitigačních postupů používaných s cílem snížit emise metanu, jako je rozvoj geotermálních projektů a projektů týkajících se akumulace tepla v zaplavených uhelných dolech, využití vodní energie v nezaplavených uhelných dolech, zachycování metanu odplynováním, používání odplynovacích zařízení důležitých z hlediska bezpečnosti, využívání důlního plynu jako zdroje energie nebo jímání důlní vody a další možná využití.

PŘÍLOHA IX

Informace, které mají dovozci poskytovat v souladu s čl. 27 odst. 1, čl. 28 odst. 1, 2 a 3 a čl. 29 odst. 1

Dovozci musí poskytovat tyto informace:

- 1) název a adresu vývozce, a pokud se liší od vývozce, název a adresu producenta;
- 2) vyvážející třetí země a regiony podle klasifikace uvedené ve společné klasifikaci územních statistických jednotek (NUTS) úrovně 1, kde byly dané produkty vyprodukovány, a země a regiony podle klasifikace uvedené v klasifikaci NUTS úrovně 1, přes které byly dané produkty před jejich uvedením na trh Unie přepravovány;
- 3) pokud jde o surovou ropu a zemní plyn, informace o tom, zda producent nebo případně vývozce provádí měření a kvantifikaci na úrovni zdroje a lokality, zda tyto údaje podléhají nezávislému ověření třetí stranou, zda jsou jeho emise metanu vykazovány, ať už samostatně, nebo jako součást závazků k vykazování v rámci národních inventur skleníkových plynů v souladu s požadavky UNFCCC, a zda jsou v souladu s požadavky UNFCCC na vykazování nebo s normami rámce OGMP 2.0; kopie posledního výkazu emisí metanu včetně informací uvedených v čl. 12 odst. 4, jsou-li k dispozici a jsou-li v daném výkazu uvedeny, a metoda kvantifikace (jako jsou úrovně podle UNFCCC nebo OGMP 2.0) použitá ve výkazu pro jednotlivé typy emisí metanu;
- 4) pokud jde o surovou ropu a zemní plyn, informace o tom, zda producent nebo případně vývozce uplatňuje regulační nebo dobrovolná opatření k regulaci svých emisí metanu, včetně opatření, jako jsou kontroly LDAR nebo opatření k regulaci a omezení případů vypouštění a flérování, včetně popisu těchto opatření, spolu s případnými relevantními zprávami na základě kontrol LDAR a na základě řešení případů vypouštění a flérování za poslední dostupný kalendářní rok;
- 5) pokud jde o uhlí, informace o tom, zda producent nebo případně vývozce provádí měření a kvantifikaci emisí metanu na úrovni zdroje, zda jsou tyto emise metanu vypočítány a kvantifikovány v souladu s přílohou VI, zda tyto údaje podléhají nezávislému ověření třetí stranou, zda jsou jeho emise metanu vykazovány, a to buď samostatně, nebo jako součást závazků k vykazování národních inventur skleníkových plynů v souladu s požadavky UNFCCC, a zda jsou v souladu s požadavky UNFCCC na vykazování nebo v souladu s evropskou nebo jinou mezinárodní normou pro monitorování, vykazování a ověřování emisí metanu; kopie posledního výkazu emisí metanu včetně informací uvedených v čl. 20 odst. 6, jsou-li k dispozici, a metoda kvantifikace (jako jsou úrovně podle UNFCCC) použitá ve výkazu pro jednotlivé typy emisí metanu;
- 6) pokud jde o uhlí, zda producent nebo vývozce uplatňuje regulační nebo dobrovolná opatření k regulaci svých emisí metanu, včetně opatření k regulaci a omezení případů vypouštění a flérování, a jsou-li k dispozici, objemy vypuštěného a flérování metanu vypočítané pro každý uhelný důl alespoň v průběhu posledního kalendářního roku a stávající plány zmírňování emisí pro každý uhelný důl, spolu s popisem těchto opatření, včetně výkazů týkajících se případů vypouštění a flérování, jsou-li k dispozici, za poslední dostupný kalendářní rok;
- 7) název subjektu, který provedl nezávislé ověření třetí stranou týkající se případných výkazů uvedených v bodech 3) a 5);
- 8) informace podle čl. 28 odst. 1 nebo případně odst. 2, které prokazují, že na surovou ropu, zemní plyn nebo uhlí se v případě smluv uzavřených nebo prodloužených ke dni 4. srpna 2024 nebo později vztahují opatření pro monitorování, vykazování a ověřování na úrovni producentů, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení, a informace o úsilí vynaloženém na zajištění toho, aby se na surovou ropu, zemní plyn nebo uhlí dodané na základě smluv uzavřených přede dnem 4. srpna 2024 vztahovala opatření pro monitorování, vykazování a ověřování na úrovni producentů, která jsou rovnocenná opatřením stanoveným v tomto nařízení;
- 9) informace o tom, zda jsou ve smlouvách o dodávkách použita vzorová ustanovení uvedená v čl. 28 odst. 3, s upřesněním toho, o jaká vzorová ustanovení se jedná;
- 10) informace podle čl. 29 odst. 1 o intenzitě metanu z těžby ropy, zemního plynu a uhlí uvedených na trh Unie na základě relevantních smluv o dodávkách.